Biblioteca verde

Nr. 10

ION I. MOȚA

CORESPONDENȚA CU "SERVICIUL MONDIAL"

(1934 - 1936)

cu introducere
de Constantin Papanace

EDITURA "ARMATOLII"
CETATEA ETERNA
1954

D 000 876 553 1
California
Regional
Facility

BIBLIOTECA VERDE

Nr.10

ION I. MOȚA

CORESPONDENȚA CU "SERVICIUL MONDIAL"

(1934 - 1936)

"...Nous envisageons comme seule possible une solution intimement liée à une action de renaissance morale de notre peuple"...

Ion I.Moța

cu introducere
de Constantin Papanace

EDITURA "ARMATOLII"
CETATEA ETERNĂ
1954

URL
[illegible]

CUVÂNT INTRODUCTIV

În acest volum se reproduce corespondenţa în limba franceză(1) a lui Ionel I. Moţa cu „Serviciul Mondial"(2) de la Erfurt, în anii 1934-1936.

Pe când ne aflam cu domiciliul forţat la Berkenbrück(Germania), camaradul A.Brătianu ne-a făcut rost de o copie după această corespondenţă. Valoarea ei documentară ni s'a părut deosebită. Alături de circulările Căpitanului, aceste scrisori vin să lămurească o serie întreagă de fapte politice în legătură cu prigoana deslănţuită de Guvernul prezidat de I.G.Duca, în iarna anului 1933.

S'ar putea ca bombardamentele şi răvăşirile ultimului răsboi să fi distrus şi arhivele „Serviciului Mondial", unde se păstrau originalele acestor scrisori. De aceea ne-am gândit ca, acum, când comemorăm două decenii dela cumplita prigoană, să publicăm această corespondenţă. Nutrim speranţa că ea va fi de folos acelora care vor să se documenteze temeinic asupra unei sbuciumate perioade din viaţa publică românească. Pentru schiţarea cadrului politic al acestei perioade, care să permită o mai bună înţelegere a faptelor, la care se referă scrisorile reproduse, am anexat, la sfârşitul volumului, ca încheiere, un cuvânt comemorativ în legătură cu „geneza şi urmările prigoanei din 1933".

...

De la început trebue să remarcăm că corespondenţa este iniţiată sau, mai bine zis, reluată de către Ionel Moţa. Prima sa scrisoare datează de la 27 Martie 1934. A fost scrisă în închisoarea militară Jilava, în preajma procesului „Gărzii de Fier", de la Consiliul de Răsboiu, în care a fost implicat şi Moţa. În rândurile introductive, Moţa scrie prietenului său: "Dacă aţi şti că tânărul Dv. prieten era să fie asasinat -împreună cu Codreanu şi alţii- de către duşmanul comun şi că de abia am ieşit dintr'o epocă de teroare bolşevică, ascunsă sub mască democratică,(sublinierea n.), această zi a reluării legăturilor noastre ar trebui să fie o zi de sărbătoare şi de bucurie, când se uită şi se iartă totul". Ultima scrisoare a lui Moţa poartă data de 21 Decembrie 1935. De atunci, n'a mai scris, cu toate că a primit răspuns la timp. N'a scris nici când i s'au trimis alte două reveniri din care ultima, cu data de 21 Septembrie 1936, era scrisă în limba germană.

---

(1) Din cauza repetatelor transcrieri, făcute uneori de persoane nefamiliarizate suficient cu limba franceză, s'ar putea să se fi produs ceva omisiuni şi erori de ortografie. Pentru cititorii, care nu cunosc limba franceză, am anexat, la sfârşitul volumului, scrisorile lui Moţa, în traducerea românească făcută de V.M. pe când eram la Berkenbrück(1941).

(2) Institut internaţional pentru studiul problemei evreeşti, care scotea şi un buletin cu acelaş nume.

Desigur, împovărat de atâtea griji, Moța -cum dealtfel de atâtea ori se plânge- nu putea ține pasul unei corespondențe punctuale. La aceasta, însă, cred că s'a adăugat și faptul că era absorbit de gândul plecării ca voluntar pe frontul spaniol, să lupte contra acelora cari „trăgeau cu mitraliera în obrazul lui Cristos". Numai așa, s'ar putea explica neglijiarea unei legături pe care el singur o inițiase.

Trebue reținut faptul că numele prietenului să de la „Serviciul Mondial" nu apare totdeauna clar în această corespondență. În unele scrisori este numit „Cher Monsieur de Pottere" sau, simplu, cu inițiala P.; iar în altele „Monsiuer Farmer"; pe când răspunsurile primite sunt semnate cu inițialele O.T. sau P. și câteodată M. sau F.M. La prima vedere, ar părea că este vorba de mai multe persoane. Totuși, din stilul răspunsurilor primite și, mai ales, din corelația în argumentare, ar rezulta că este una și aceeași persoană, care folosește mai multe pseudonime. Numai ultimele două reveniri, prin stilul protocolar pe care îl adoptă, par a fi scrise de alte persoane de la acelaș Institut. Lămurirea chestiunii nu ni se pare grea. Cineva care se găsește în Germania, ar putea-o face cu ușurință.

Forma reverențioasă, cu care se adresează Moța (uneori folosește expresia „tânărul vostru prieten"), ne face să credem că corespondentul său ar fi mult mai vrâstnic decât Moța. Cum rezultă dintr'o scrisoare a acestuia, Moța l-a cunoscut înainte de anul 1928. Pare a fi un vechiu antisemit austriac. Deducem aceasta și din faptul că, amintind de „vremurile monarhiei noastre" (adică habsburgice), scrie că „Mișcarea de la Erfurt nu este altceva decât continuarea Mișcării Panariene de la Viena și Paris". De atunci el „a cunoscut foarte bine personal pe V.V.(n.n. Vaida Voevod). Știe că altă dată era unul din elevii lui Aurel Popovici și ai lui Lueger. Deasemenea știe că s'a făcut franc-mason la Paris, dar că ar fi făcut acest lucru, pentru a-și servi mai bine noua sa patrie, cu ocazia negocierilor de pace. Și în felul acesta, l-au forțat să se închine în fața politicei jidovești.

Probabil, tot din această epocă habsburgică sau pre-nazistă, durează și unele legături strânse cu un prelat catolic: Monseniorul Benigni de la Roma („notre cher Monsignor") a cărui moarte, survenită la 28 Februarie 1934, pare că a afectat profund pe cei de la „Serviciul Mondial". Acest Monsenior, despre care Moța întreabă dacă este acela pe care „l-a cunoscut în anul 1925, la Budapesta", se arată foarte îngrijorat de soarta lui Moța și a Căpitanului amenințați de prigoana lui Duca. În ultima sa scrisoare, trimisă de la Roma -comunică prietenul lui Moța- „cerea de a face tot posibilul să am vești de soarta voastră și aceea a lui C.C.".

Acest interes deosebit, purtat de un prelat catolic pentru șefii unei Mișcări politice, care trecea drept o expresie a ortodoxiei românești, ni se pare simptomatic. S'ar putea să fie o naturală manifestare a sentimentului creștin pentru niște oameni prigoniți fără vină atât de sălbatic. N'ar fi exclus, însă, să fi fost și o preocupare ieșită din previziunea evoluției politice în sectorul Europei centro-orientale. Poate Monseniorul a intuit pericolul ce ar rezulta în caz că tristul curent antisemit din Polonia, Ungaria, România, etc., determinat mai mult de dezechilibrul politic și social

produs de existența unor masse compacte de Evrei în general neproductive sau contaminate de comunism, va fi captat în albia păgână a rasismului nazist. Procesul de descreștinare s'ar fi extins și în aceste țări. Și s'a gândit la contracararea sau, cel puțin, la atenuarea acestui pericol. În acest sens, fundamental creștin al doctrinei legionare constituia un antidot natural. Cum vom vedea mai la vale, în corespondența sa cu cei de la „Serviciul Mondial", Ion Moța a ridicat această problemă, apărând „revelația creștină" cu fermitate și convingere.

...

Multe și interesante lucruri s'ar putea desprinde din această corespondență. Unele aparțin deja trecutului. Altele sunt și acum de actualitate. Spațiul restrâns rezervat acestor rânduri introductive n'ar îngădui însă să le abordăm pe toate. Vom trece deci cu vederea multe din ele. Nu vom zăbovi nici asupra „savurosului incident"(„savoureux incident") avut cu Titulescu la Montreux. Moța dă o serie întreagă de amănunte inedite în legătură cu acest incident. La un moment dat, situația lui Titulescu devenise penibilă prin grotescul ei, când, la banchetul congresului, unde singur se invitase, a trebuit să se reculeagă în picioare, alături de ceilalți congresiști, pentru „victimele legionare" căzute într'o prigoană de care el însuși nu fusese străin. Mai mult: pe la sfârșit, s'a declarat chiar adeptul lui „<u>numerus clausus</u>"! Această împrejurare oferă un prilej de a admira încă odată minunatul echilibru sufletesc al lui Moța. Dârzenia luptătorului se îmbină atât de natural cu spiritul său cavaleresc și sentimentele sale profund creștine, încât provoacă o adevărată plăcere estetică. Neplăcuta situație în care singur se vârâse delatorul său, nu-i provocă satisfacție. Dimpotrivă, chiar regretă sincer faptul că el a fost nevoit să se umilească, fără voie. Îl doare că un om -fie și dușman- suferă. Și gingășia marelui suflet legionar al lui Moța vibrează intens în intimitatea sa. Cititorul atent va putea surprinde multe asemenea gingășii sufletești, caracteristice lui Moța.

În rândurile ce urmează ne propunem să insistăm puțin asupra a trei probleme, pe care atacurile calomnioase ale detractorilor Mișcării Legionare și devierele vinovate ale acelora desprinși din rândurile noastre, le fac mai de actualitate.

1) „<u>Rasismul legionar</u>". Sunt cunoscute încercările făcute de anumite publicații de a prezenta doctrina legionară ca impregnată de o concepție rasistă, în sensul celei naziste. Reaua credință este patentă. Cum rezultă din scrierile Căpitanului, în concepția legionară ideia de rasă este luată mai mult în sens etnic. Așa cum o nuanțează Eminescu și cum, în general, este admisă de toate națiunile moderne. Rasa este numai <u>unul</u> din factorii care stau la baza manifestărilor unui popor. Nu <u>unicul</u>, cum încearcă să acrediteze doctrinele rasiste. Această idee apare clară și într'una din scrisorile publicate aici, în legătură cu factorul religios. „Nu admit -scrie Moța prietenului său național-socialist de la 'Serviciul Mondial'- ca religia să fie fondată pe specificul rasei: specific pe care ea îl poate avea în formele sale exterioare, în ritualul său, dar nu în conținut, care nu este de esență umană, ci divină, parvenit nouă prin revelație și nu prin geniul rasei".

Şi corespondentul său e nevoit să recunoască „foarte bine laturile slabe ale rasismului exagerat". Admite, deci, punctul de vedere preconizat de Ionel Moţa. Concesia făcută este esenţială. Prin ea se evadează din concepţia materialistă şi păgână a doctrinei naziste. Poate la domolirea intransigenţei acestui naţional-socialist să fi contribuit şi binefăcătoarea influenţă a Mo,seniorului Benigni, a cărui moarte -cum am văzut- a stârnit sincere regrete la cei de la „Serviciul Mondial". Oricum, apare clar că, dacă în acest contact, ar fi vorba de influenţe, ele nu s'au exercitat în detrimentul bine definitei poziţii legionare, apărată de Moţa cu atâta fermitate.

Cum am arătat şi cu alt prilej, concepţia legionară este atât de impregnată de învăţătura creştină, încât după ea, nu s'ar putea admite popoare „superioare" sau „inferioare", „alese" sau „nealese". Există -cum scrie Căpitanul- numai „neamuri cărora Dumnezeu le-a sădit câte o misiune pe acest pământ". Le-a încredinţat talanţi, pe care trebue să-i valorifice. Aşa că, în afară de revelaţia divină, puterea spiritului poate fecunda în orice rasă sau popor creeaţii de înaltă valoare. Toate acestea, însă, prin forţa lucrurilor, vor purta pecetea rasei sau a geniului naţional, care le-a germinat. Nu se va putea ieşi din acest cadru, oricât de superioare ar fi aceste valori. Aşa cum o melodie scoasă din virtuozitatea unui artist de geniu, din orice instrument muzicat (vioară, violoncel, pian, flaut,etc.) oricât ar fi ea de sublimă, nu poate depăşi caracterul specific imprimat de instrumentul, care a produs-o. Dar tocmai prin existenţa acestor delimitări congeniale,se evită decăderea în monotonia dezolantă.

Acelaşi fenomen s'ar putea spune că se produce şi la popoare. Recunoaşterea acestei realităţi, însă, implică în mod firesc şi spiritul de toleranţă şi omenie, adică tocmai caracterele specifice ale sufletului românesc. După concepţia legionară, care este cea mai autentică expresie a sufletului românesc, nu numai că trebue îngăduit fiecărui popor să-şi manifeste geniul său, dar trebue chiar stimulat, pentru ca variaţia şi nuanţele să fie cât mai bogate. O concordie universală de ordin superior (aşa cum ne arată întreaga operă a Creatorului) s'ar putea realiza, nu prin suprimarea sau nivelarea contrastelor naţionale la o fadă monotonie internaţională (năzuinţă mai mult a sufletului format în dezolarea desertului sau a stepei),ci prin armonizarea acestor contraste într'o universală simfonie,care prin ea însăşi să constituie un imn de laudă pentru cel ce ne-a vestit pace şi bună învoire între oameni. Poziţia legionară este, deci, bine definită. Ea se situiază nu în utopie, ci pe culmea realităţii, la o distanţă tot atât de mare de concepţia rasismului păgân şi intolerant, ca şi de aceea a internaţionalismului comunist: două aspecte ale aceluiaş materialism grosolan şi de esenţă inferioară. Numai cu o mare doză de rea credinţă, s'ar putea nega acest adevăr evident.

2) „Inspiraţii şi subsidii străine". Se cunosc deasemenea calomniile debitate pe seama Mişcării Legionare pe această chestiune. Cum scrie fostul ministru de externe al lui Carol al II-lea, Petrescu-Comnène,"Garda de Fier primea inspiraţii şi subsidii" naziste. Din corespondenţa lui Moţa monstruozitatea acestor calomnii apare şi mai evidentă.

Invitată Mișcarea Legionară de „Serviciul Mondial" să trimită delegați la un congres, unde urma „să ia parte peste 20 de țări", Moța răspunde că nu poate participa, din cauza cumplitei sărăcii. „Credeți pe amicul vostru-scrie el-,o singură piedică de neîntrecut ne silește de a vă produce mâhnirea să nu putem participa: înspăimântătoarea noastră sărăcie(notre affreuse pauvreté). Nu putem găsi cei 10-15.000 de lei necesari pentru călătorie și pașaport..." Iar când în Decembrie 1934 se duce la congresul de la Montreux(Elveția),organizat de comitetul de acțiune pentru „Universalitatea Romei", Moța se justifică față de prietenul său, scriindu-i că „această participare mi-a fost înlesnită prin faptul că organizatorii congresului plătesc cheltuelile de drum (adaug acest lucru pentru ca absența mea la adunările Dv., la care aș fi dorit atât de mult să iau parte, să nu fie greșit interpretată"(1).

Așa dar, această „sărăcie înspăimântătoare" risipește în mod definitiv calomnia cu „subsidiile". Mai ales că nu se participă tocmai la congresele organizate de naziști. Dar în acelaș timp stigmatizează și pe acelea „căzături morale" de spața lui Stelescu, de ieri și de astăzi, care, în contrast cu sfânta sărăcie legionară, dispun de posibilități suspecte să înoate în belșug și să huzurească peste mări și țări,mânjind onoarea unei generații răstignite.

Cumplita sărăcie, însă, nu se mărginește numai în cadrul Mișcării. Ea copleșește și viața familiară a lui Moța, ca și a Căpitanului dealtfel.Este atât de hărțuit de problema existenței, încât nu are nici măcar răgazul de a răspunde la timp scrisorilor primite. Mai totdeauna, scrisorile sale -cum se justifică față de prietenul său- sunt scrise „între două trenuri". Această existență hărțuită de lipsuri îi submineează sănătatea. „Iertați-mi,dragă prietene,-scrie el- forma, inadmisibilă pentru un om ordonat, în care vă scriu. Mă simt chiar foarte obosit. Viața pe care o duc este în așa fel plină de ocupații și nemulțumiri copleșitoare, încât nimeni nu poate rezista mai mult de 10 ani, fără să se ruineze. Dacă îmi pare rău de ceva este că această scânteie de potențial spiritual, care a dorit (o mai dorește oare încă?) să se desvolte în slujba unei cauze bune, se stinge cu încetul, înăbușită de o viață, care nu cruță deloc. Dar oricum: vom sta în picioare până la capăt"...

In țara în care se lăfăiau în belșug veneticii și toate „căzăturile morale" împreunate cu ei, un om ca Moța, cu pregătirea și capacitatea lui, era zilnic chinuit de problema agonisirii unei elementare existențe pentru ziua de mâine.

Scrie Căpitanul, în „Insemnările dela Jilava", aceste sfâșiitoare rânduri: „Moța, te văd copleșit de greutăți și sărăcie într'o țară în care pentru Ion Moța nu se găsea pâne. Pentru această sărmană de pâne în România nu era deajuns capul tău mare, îți mai trebuia și o inimă de trădător".

---

(1) Cu toată această explicație, pe care noi o considerăm sinceră și nu de circumstanță, n'au lipsit anumite interpretări, mai ales după participarea lui Moța la congresul pentru „Universalitatea Romei". Făcându-se legătura cu faptul că și Căpitanul a evitat să se ducă la congresele de la Nürenberg,s'a crezut că Mișcarea Legionară arată preferință pentru Italia, țara latină care nu are decât interese comune cu România. Pe dealtă parte,se credea că misticismul creștin al Mișcării Legionare impunea rezerve față de manifestările, unde se etalau parctici păgâne. Dacă aceste interpretări ar fi adevărate, ar contrazice și mai mult afirmația cu „inspirații" străine.

Şi corespondentul său e nevoit să recunoască „foarte bine laturile sla-be ale rasismului exagerat". Admite, deci, punctul de vedere preconizat de Ionel Moţa. Concesia făcută este esenţială. Prin ea se evadează din concepţi materialistă şi păgână a doctrinei naziste. Poate la domolirea intransigen-ţei acestui naţional-socialist să fi contribuit şi binefăcătoarea influenţă a Mo,seniorului Benigni, a cărui moarte -cum am văzut- a stârnit sincere re-grete la cei de la „Serviciul Mondial". Oricum, apare clar că, dacă în acest contact, ar fi vorba de influenţe, ele nu s'au exercitat în detrimentul bine definitei poziţii legionare, apărată de Moţa cu atâta fermitate.

Cum am arătat şi cu alt prilej, concepţia legionară este atât de împre-gnată de învăţătura creştină, încât după ea, nu s'ar putea admite popoare „superioare" sau „inferioare",„alese" sau „nealese". Există -cum scrie Căpi-tanul- numai „neamuri cărora Dumnezeu le-a sădit câte o misiune pe acest pă-mânt". Le-a încredinţat talanţi, pe care trebue să-i valorifice. Aşa că, în afară de revelaţia divină, puterea spiritului poate fecunda în orice rasă sau popor creeaţii de înaltă valoare. Toate acestea, însă, prin forţa lucru-rilor, vor purta pecetea rasei sau a geniului naţional, care le-a germinat. Nu se va putea ieşi din acest cadru, oricât de superioare ar fi aceste valo-Aşa cum o melodie scoasă din virtuozitatea unui artist de geniu, din orice instrument muzicat (vioară, violoncel, pian, flaut,etc.) oricât ar fi ea de sublimă, nu poate depăşi caracterul specific imprimat de instrumentul, care a produs-o. Dar tocmai prin existenţa acestor delimitări congeniale,se evită decăderea în monotonia dezolantă.

Acelaşi fenomen s'ar putea spune că se produce şi la popoare. Recunoaş-terea acestei realităţi, însă, implică în mod firesc şi spiritul de toleranţă şi omenie, adică tocmai caracterele specifice ale sufletului românesc. După concepţia legionară, care este cea mai autentică expresie a sufletului româ-nesc, nu numai că trebue îngăduit fiecărui popor să-şi manifeste geniul său, dar trebue chiar stimulat, pentru ca variaţia şi nuanţele să fie cât mai bo-gate. O concordie universală de ordin superior (aşa cum ne arată întreaga operă a Creatorului) s'ar putea realiza, nu prin suprimarea sau nivelarea contrastelor naţionale la o fadă monotonie internaţională (năzuinţă mai mult a sufletului format în dezolarea desertului sau a stepei),ci prin armoniza-acestor contraste într'o universală simfonie,care prin ea însăşi să consti-un imn de laudă pentru cel ce ne-a vestit pace şi bună învoire între oameni. Poziţia legionară este, deci, bine definită. Ea se situiază nu în utopie, ci pe culmea realităţii, la o distanţă tot atât de mare de concepţia rasismului păgân şi intolerant, ca şi de aceea a internaţionalismului comunist: două aspecte ale aceluiaş materialism grosolan şi de esenţă inferioară. Numai cu o mare doză de rea credinţă, s'ar putea nega acest adevăr evident.

2) „Inspiraţii şi subsidii străine". Se cunosc deasemenea calomniile debitate pe seama Mişcării Legionare pe această chestiune. Cum scrie fostul ministru de externe al lui Carol al II-lea, Petrescu-Comnène,"Garda de Fie-primea inspiraţii şi subsidii" naziste. Din corespondenţa lui Moţa monstruo-zitatea acestor calomnii apare şi mai evidentă.

Şi fiindcă - cu excepţia lui Stelescu- nimeni dintre legionari „nu era prost şi nici de vânzare", duşmanii Legiunii au început să dea drumul la calomnii, care de atunci se ţin lanţ, până în zilele noastre.

Într'una din scrisori, prietenul de la Erfurt îi comunică lui Moţa că „Freie Presse" de la Viena a strecurat o notă, în care, printre altele, spune că „Garda de Fier ar înceta lupta contra Jidanilor, dat fiind că ea primeşte în mod evident subsidii jidoveşti". Şi el se întreabă: „cine a avut interes să plaseze această notă perfidă într'un jurnal jidănesc?"

Dar asemenea atacuri perfide nu veneau numai din această parte. Cuziştii răspândeau aceleaşi infamii. Căpitanul, Moţa şi alţi luptători legionari, care dovediseră o viaţă întreagă dezinteresul şi spiritul de jertfă în luptă, erau prezentaţi <u>ca trecuţi în tabăra inamicului</u> tocmai de către elementele cele mai suspecte.

Este cunoascuta tactică a agenţilor provocatori de a preveni acuzaţiile ce li se cuvin. În legătură cu toate aceste mişelii, Moţa scrie prietenului său: „Nu mă sinchisesc de aceste acuzaţii, care mă desgustă...Cel mai bun certificat al nostru de fidelitate îl constitue sălbatica ură a jidovimii şi aceea a 'jidoavcei noastre'". Mişeliile foştilor camarazi de luptă întreceau orice măsură şi ele făceau -cum spune Căpitanul- „să se încreţească carnea de pe mine".

3) <u>Factorul moral</u>. Dacă acuzaţia cuzistă că a trecut în tabăra inamicului Moţa o putea privi cu desgust sau indiferenţă, în schimb reacţiona cu fermitate ori de câte ori era vorba să se facă o confuzie a legionarilor cu cuziştii. Deosebirile între ei le considera esenţiale. Când prietenul său îi sugerează să mediteze „o fuziune" cu cuziştii, Moţa evidenţiază şi cu acest prilej deosebirea fundamentală, care îi separa: cuzismul vede soluţionarea problemelor „printr'un simplu joc al mecanismului de Stat", pe când Mişcarea legionară pune accentul pe <u>elementul moral</u>. „Noi -scrie el textual- vedem ca singură <u>posibilă o soluţie strâns legată de o acţiune de renaştere morală a poporului român</u>".

Problema este pusă în termeni clari. Pe baza acestei premize, se înţelege, nu s'ar putea concepe o comuniune sau aderenţă sufletească cu oameni, care -cum spune Moţa- „<u>n'au acelaş conţinut spiritual</u>". Asta, chiar atunci când ar etala programe de guvernământ identice. Şi faptele au demonstrat că uneori Căpitanul mai uşor s'a putut apropria de Maniu, care avea un „conţinut moral" înrudit, chiar dacă manifesta idei politice diferite, de cât de cuziştii, care păreau a-şi propune ţeluri asemănătoare.

Din toate acestea rezultă clar că în concepţia legionară <u>factorul moral</u> ocupă o poziţie preponderantă. Numai preocuparea permanentă de a privi şi valoriza lucrurile prin prizma virtuţilor morale (preocupare pe care organic nu o pot înţelege cei stăpâniţi de mentalitatea „amorală" în viaţa publică şi cea „imorală" în viaţa privată), poate imprima specificul legionar.

Fără un conţinut spiritual-moral nu se poate zămisli niciun gând şi nicio faptă legionară. Toate acţiunile, inclusiv eroismul cel mai temerar, nu pot dobândi profilul şi consistenţa legionară, dacă nu-şi trag inspiraţia din seva dintr'o înaltă concepţie morală, atât în metodă cât şi în

finalitate. Însăşi moartea lui Moţa n'ar fi căpătat nimbul sfinţeniei,dacă ea n'ar fi fost precedată de o viaţă plină de conţinut spiritual şi moral. Altfel, această moarte nu s'ar fi diferenţiat esenţial de aceea a diferiţilor "desperados" din "Tercio"(sau alte formaţiuni similare),care,sub impulsul pasiunii de aventură,a vanităţii eroice,a decepţiei,a exasperării sau plictiselei de viaţă,se avântă în întâmpinarea Morţii,cu strigătul "<u>Trăiască Moartea</u>"! "Spiritul de jertfă este esenţial"; spune Moţa.Dar numai dacă este strâns legat "de o acţiune de renaştere morală a poporului român".Intr'un astfel de cadru, acţiunile isvorîte din calcule egoiste,lipsite de sens moral şi câteodată chiar lipsite de orice sens, nu pot să-şi găsească loc.

\+

\- + + -

În consideraţiile expuse în cursul acestor rânduri introductive,am fost nevoiţi uneori să facem şi ceva precizări neplăcute pentru anumite categorii de persoane. Dar nu se putea altfel. Ele stau în strânsă legătură cu probleme desbătute sau semnalate în această corespondenţă. Cum scrie Ion Moţa: "nu vreau să vă amărăsc cu aceste josnicii.Trebue totuşi să fie puse la punct, căci, cine ştie, într'o zi sau alta, noi vom intra în mormântul, pe care ni-l pregătesc duşmanii noştri comuni, şi e bine ca prietenii să ştie cum am fost noi".

<u>Era o datorie</u>.

Constantin Papanace.

<u>În exil, 13 Ianuarie 1954</u>.

PARTEA I-a

RASPUNSURILE LUI ION I. MOȚA

CATRE

" SERVICIUL MONDIAL "

Scrisoarea I-a

Bucarest (prison militaire)
le 27 mars 1934

Cher ami,

Si je suis en prison -depuis des mois- je ne me reconnais qu'une seule culpabilité : celle de ne pas avoir maintenu, depuis si longtemps, le contact avec mon ami P. que je n'ai jamais oublié et que je n'oublierai jamais. Votre amicale bonté me pardonnera cette faute. Si vous saviez que votre jeune ami a failli être assassiné -avec Codreanu et d'autres- par l'ennemi commun, et que nous venons de sortir d'une époque de terreur bolchévique cachée sous masque démocratique,-ce jour de reprise de nos relations doit être un jour fête et de joie quand on oublie et pardonne tout.

Ce n'est pas le moment de vous raconter tous les faits des derniers mois. Nous sommes justement au cours d'un procès de complot jugé par le tribunal militaire qui nous reproche d'avoir préparé l'assassinat de Duca. Tout est mensonge. Ni Codreanu ni moi ni personne sauf les 3 attentateurs n'ont rien su de cette décision issue spontanément du désespoir de 3 de nos camarades exaspérés par la terreur ,par les nombreux assassinats policiers (genre Philippe Daudet-Stawisky), par les menace permanente dans laquelle -depuis la dissolution- vivaient les chefs de la Garde, soit qu'ils fussent cachés soit qu'ils fussent déjà en prison (comme j'étais moi en prison le 29 décembre, jour de l'attentat). D'ailleurs l'attentat ne fit qu'augmenter ces intentions criminelles et même dans la nuit du 29-30 décembre était arrêté un précieux chef de notre Garde, St. Ciumetti,pour être trouvé le lendemain assassiné dans les champs. Pour le moment cette menace est moindre, mais une condamnation reste un point d'interrogation- quoique aucun de nous n'ait de culpabilité.

Notre avenir peut être brillant ou funeste. Pas de moyen terme. Peut-être Dieu nous préservera contre un sort injuste et immérité et le désespoir judéo-maçonnique ne pourra atteindre ses buts criminels.

Le verdict est attendu avant Pâques.

Je dois finir. M.Emilian complétera votre information.

Mon adresse à Bucarest (j'ai quitté Orăștie depuis un an et demi) est:Calea Victoriei 63. Mais on censure toute ma correspondance. Agréez, cher ami, ma promesse de renouer une correspondance régulière avec vous et l'assurance de mes vieux sentiments d'amitié et de haute estime.

Ion I. Moța

---

28 Avril 1934.

Je continue... de chez moi où je me trouve depuis le 5 Avril.

---xx---

<u>Scrisoarea II-a</u>

ION I. MOȚA
Doctor în Drept.
Advocat
București, I.
Calea Victoriei 63/65;
Telefon 3 13 85.

28 avril 1934.

Donc je continue, cher Monsieur et ami de P.

La lettre ci-jointe, que je vous avais écrite le 27 mars de la prison militaire, s'est égarée et c'est toujours moi qui vous l'envoie aujourd'hui. Figurez-vous, cher Monsieur de P., que tous nos papiers, nos archives, ont été fouillés, détruits, même le mobilier. Le désordre matériel se fait ainsi sentir aussi dans nos actes : on est amené à négliger la correspondance régulière, à oublier un tas d'obligations, jusqu'à une reconstruction du cadre dans lequel on puisse travailler normalement. Il faut nous pardonner donc tous les retards et négligences, en sachant que nos vieux amis gardent toujours dans nos coeurs leurs anciennes et précieuses places.

Les informations de chez nous, je crois inutile de vous en donner: la presse allemande a des reportages assez exacts en ce qui concerne la Garde de Fer. Tout de même, parfois je lis des coupures des journaux étrangere, allemands aussi, pleines d'inexactitudes et de fantaisies souvent ridicules. Il serait recommandable de demander à la source, chez nous (chez moi aussi) tous les renseignements en ce qui nous concerne. Même les dates biographiques de la bonne presse allemande, en ce qui concerne C.Z.C., sont souvent fausses. Hélas ! c'est notre faute à nous, qui ne gardons pas une liaison continue et régulière avec ceux qui pourraient bien informer l'opinion étrangère.

Je reçois parfois "Le Service Mondial". Je vous félicité et je tâcherai de contribuer à son expansion, dès que nous commencerons une activité régulière.

Il paraît que nous garderons quelques mois le silence, en laissant nos combattants se reposer, si le régime actuel continuera. Mais au plus tard en automne, même si le parti libéral se maintiendra au pouvoir, nous commencerons une activité de grande envergure. En tout cas nous n'escomptons pas une victoire avant 2 années d'organisation et d'éducation de nos cadres. Le courant populaire pour nous est très grand (il nous dépasse même) au cas d'élections libres nous serions le parti le plus fort. Après la grande bataille de cet hiver qui ne nous a coûté qu'une dizaine de morts mais qui a été tout de même affreuse, il paraît que la terreur ne se répétera plus à l'avenir dans au même "tempo".

Tout à votre disposition, je finis en vous priant de ne pas être trop exigeant à l'égard de cette lettre écrite en hâte et au milieu de bouleversements de tout ordre. Heureusement la santé de C.Z.C.-de même que la mienne n'est pas trop compromise: tout est donc réparable. En attendant de vous lire et de vous pouvoir satisfaire par une correspondance future régulière et ordonnée, je vous envoie toute mon affection.

Ion I. Moța

Scrisoarea III-a

Aug. 34

Cher Monsieur de Pottere,

Votre dernière lettre, du 8 août, de même que la précédente qui m'invitait à la Réunion, m'est parvenue avec quelque retard ici à la campagne où je me repose quelque peu après un hiver assez surmenant.

Ma réponse n'a pas été trop prompte car il n'était pas encore sûr si vraiment les obstacles pour la participation d'au moins un membre de la G.de F. à votre (à notre) Réunion du 26 août, sont insurmontables. J'ai été en correspondance à ce sujet avec mon beau-père, le professeur Codreanu, et j'en ai parlé récemment aussi avec le Capitaine que j'ai vu à la montagne où il séjourne (en conduisant en même temps un centre d'instruction et éducation légionnaire) depuis le 1-er Juillet.

Croyez votre ami, un seul obstacle, et insurmontable; nous force à vous faire le chagrin de ne pas pouvoir participer : notre affreuse pauvreté. On ne peut trouver les 10-15 mille Lei nécessaires au voyage et au passeport. Cela paraît incroyable, mais pourtant c'est vrai. D'autres nécessités, très pressantes, consomment les quelques fonds anémiques qu'on peut difficilement trouver par les souscriptions de nos membres.

Mais, du moment que M.Cuza y participe -comme on nous informe- le mouvement antisémite roumain ne sera pas sans représentant. Malgré notre séparation, la question juive roumaine sera assurément présentée par lui de la même façon que nous, en ce qui conserne au moins la documentation sur les phénomènes, les faits. En ce qui concerne les solutions, c'est vrai qu'il y a quelques différence entre nous, comme vous le savez, car M.Cuza voit cette solution trop simple, mécanique, par un simple jeu du mécanisme d'Etat (et encore avec le maintien de la démocratie et de l'Etat issu des conceptions de la Révolution française), tandisque nous envisageons comme seule possible une solution intimement liée à une action de l'Etat démocratique actuel. Mais ce qui intéresse d'abord c'est la question de documentation, et ceci sera donc satisfait par la présence de M.Cuza.

Sept 45

Quant aux bruits qui courent au sujet de la "G.de F.", dont vous parlez, je ne sais au suste de quoi il s'agit. Peut-être des calomnies du parti Cuza, qui n'a jamais respecté l'honnêteté et l'objectivité, comme nous le faisons, dans nos rapports et qui, sans pouvoir nous combattre autrement, affirme que nous faisons des transactions avec la maçonnerie.

Faut-il encore démentir ces énormités quand, pas plus tard que cet hiver, cette ùaçonnerie parisienne qui a commandé notre dissolution, et a tâché de nous assassiner, a été vaincue par nous parès une lutte à la vie et à la mort ? Rien d'autre que notre profond dédain peut être la réponse à ces insinuations que l'avenir se chargera de découvrir dans toute leur tu pitude.

Au revoir, cher ami, à une autre occasion.
Recevez mes salutations très cordiales.

Ion I. Moţa

.....

Scrisoarea IV-a

Bucarest, le 6 déc.1934

Cher Monsieur de Pottere,

Une bonne nouvelle: je participerai, le 16 et 17 décembre, au Congrès de Montreux (Suisse) organisé par les "Comités d'Action pour l'Universalité de Rome" (revue "Roma Universa"). Cette participation m'a été rendue possible par le fait que les organisateurs du Congrès couvrent les frais de voyage (l'ajoute ceci pour que mon absence à vos réunions que j'aurais tant voulu fréquenter, ne soit pas interprétée d'une manière erronée).

Faut-il ajouter que je serais si heureux de vous rencontrer à Montreux où je crois que vous avez été invité ?

Puis-je donc finir cette lettre avec le voeu : à bientôt ?
Très amicalement à vous.

Ion I. Moţa

P.S. Je fais le voyage par la route
Timişoara-Zagreb-Milano-Montreux,
de même au retour.

.....

Scrisoarea V-a

Bucarest, le 5 février 1...

Cher ami,

Vous êtes assurément -depuis des années- si accoutumé à mes retards dans la correspondance, à ce décordre que je ne me lasse pas de me reprocher sans aboutir à le corriger (quoiqu'il ne soit pas de ma nature), que vous n'aurez pas perdu la patience en l'attente de ma réponse. La voilà enfin. Mais soyez assuré, cher et vieil ami, que ces minutes que je passe à vous écrire me donnent une vive satisfaction et que je suis toujours très heureux et content du maintien de nos relations, que j'espère toujours voir se renforcer et se développer, malgré les insuccès relatifs de notre action commune en ces dernières années (je parle d'insuccès au sens subjectif, c'est à dire que cette action n'est pas aussi développée que nous l'avons souhaitée).

Montreux. Vous me demandez de vous en informer. Vous connaissez certainement le texte des ordres du jour votés. Ils ont paru dans les jouraux. Vous connaissez aussi par le journal de M. Somville le résumé de mon introduction à la discussion du problème juif (qui,sans moi,n'aurait probablement pas été discuté au congrès). Le journal de M.Somville, dont je n'ai reçu que le premier numéro contenant les comptes rendus de Montreux, a publié probablement dans un autre numéro, la discussion sur ce problème, discussion que j'estime l'oeuvre essentielle de ce Congrès. L'ordre du jour a certaines réserves ("certains groupements de Juifs"etc), mais tenant compte du fait que les délégués en leur grande majorité ignoraient presque complètement les justes données de ce problème, je crois que cet ordre du jour est un précieux début d'une action qui pourra être fort utile et importante. Je ne peux pas me plaindre d'avoir rencontré sur ce problème, essentiel pour nous, de la mauvaise foi, mais de l'ignorance chez certains, et une insuffisance d'information chez les autres. (Sauf M. Hoornaert et l'ancien ministre grec Mercouris, qui avaient des conceptions lamentables, peut-être même d'influence douteuse). Même les Italiens, surtout les Italiens pourrais-je dire (et en faisant exception de cet admirable M. de Somville et du délégué Meyer des Pays Bas, qui étaient entièrement "sionistes 100% et bons connaisseurs du problème), ont eu une attitude loyale, tenant compte du fait que réellement chez eux ce problème ne se pose que très indirectement. J'ai évité de chercher à imposer une unité de vues philosophique sur le fondement du problème (surtout la question du racisme) en me tenant sur un terrain de bon sens pratique: on ne peut contester que les Juifs sont un peuple, qu'il y a des peuples, et donc un problème juif, sans nous soucier de donner à cette question des nationalités, pour le moment au moins, une même explication, raciste ou simplement spiritualiste à la manière franco-italienne. Les statistiques à la main, mon travail a été assez facile, du moment que j'ai évité de lier l'existence du problème au fait d'accepter obligatoirement une seule doctrine sur la nationalité et la structure du peuple. Je crois qu'il est d'une énorme importance pour cette phase du début de la constitution d'un front mondial antijuif, de ne pas entamer la discussion philosophique que j'ai évitée. Une entente italo-allemande sur ce problème sera même plus facile à faire si on ne présente pas la question juive comme explicable seulement par la doctrine raciste et en prétendant lier indissolublement l'action antijuif et le racisme. Moi,je le reconnais, je suis raciste, à quelques réserves près par exemple je n'admets pas que la religion soit fondée sur le spécifique de la race ; spécifique qu'elle peut avoir dans ses formes extérieures, son rituel , mais non pas dans son contenu qui n'est pas d'essence humaine mais divine parvenue à nous par la révélation et non pas par le génie de la race; ensuite je crois que, sauf pour les Juifs, la recherche de la pureté du sang national ne doit pas être poussée outre une certaine limite modérée, car l'assimilation des peuples non-juifs est un fait réel et qui, sauf certains cas exceptionnels, n'est pas préjudiciable à un peuple de la même manière qu'on tâche de l'éviter tout à fait à l'avenir -sans admettre

bien sûr, une action de désassimilation forcée, non naturelle, etc)- Mais tout en n'étant pas raciste je crois que le commandement du moment politique de notre action commune impose cette conduite, par laquelle j'ai abouti, soutenu par MM. Somville et Meyer surtout, à faire voter à l'unanimité un ordre du jour où l'on parle de "l'Etat dans l'Etat" que constituent les Juifs, de leur "action néfaste", "destructrice de la civilisation chrétienne", de leur "installation comme en pays conquis", de la "dénonciation avec engagement de combattre" ce danger.

Vous savez que j'ai demandé qu'aux futures réunions les Allemands ne soit plus évités, mais invités. J'ai mentionné même une série d'organisations, avec le "Service Mondial" en tête (chose qui échappé au reportage du journal de M. Somville), que j'ai demandé qu'on invite aux futures réunions. J'espère que mon voeu sera réalisé à l'avenir.

Vous a-t-on ensuite raconté le savoureux incident que j'ai eu avec Titulescu qui habitait le même hôtel où avait lieu le Congrès? Il a laissé faire une perquisition illégale (sans autorisation de la justice) dans ma chambre, par les agents de police suisses, à la recherche d'armes explosibles. On m'a fait aussi un interrogatoire sur la Garde de Fer que je représentais. Le Congrès a protesté violemment contre cette offense en accusant directement Titulescu. Moi, je lui ai écrit une lettre intéressante. Tout cela le fit venir en personne à notre banquet de clôture (l'incident se passait le même jour) pour s'excuser. Je ne suis pas allé pour lui parler et m'excuser à mon tour de la lettre violente que je lui avais écrit. Alors il demanda la permission de rester à table avec nous en signe de considération. A mon toast pour les morts de la Garde de Fer "tués par le gouvernement", tout le monde, y compris Titulescu, s'est levé pour garder une minute de recueillement. C'était humiliant pour notre adversaire, et j'aurais préféré qu'il eût évité cette humiliation de même celle d'écouter les autres toasts qui frappaient tous leur système démocratique, maçonique, juif et assassin. Dans les discussions particulières avec les délégués (moi, je l'ai évité aussi les autres jours, avant l'incident, quoiqu'il cherchât à me parler) il s'est prononcé même en faveur du numerus clausus.

A propos du numerus clausus, ces jours-ci l'ancien président du Conseil, membre du parti national-paysan, M. Vaida-Voevod, a demandé à la direction de son parti d'inscrire dans le programme le numerus clausus. La proposition fut rejetée, mais il est très symptomatique que même les représentants du vieux monde arrivent à reconnaître la nécessité des réformes préconisées par nous.

Quant à notre organisation, elle travaille sans publicité et avec des résultats sérieux. Bientôt l'activité publique sera reprise.

Pour la distribution chez nous du S.M. par notre poste, essayez d'envoyer les paquets à cette adresse : Stefan Anastasescu, Bucureşti, Calea Şerban Vodà, N°43. C'est une personne de parfaite confiance, de bonne volonté pour notre cause et qui se chargera de l'envoi par poste (il s'agit de lui fournir pour les frais de poste 25 bani (1/4 Lei) par numéro, et le coût de l'enveloppe. Prenez contact directement avec ce Monsieur qui est

bien sûr,une action de désassimilation forcée,non naturelle,etc)- Mais tout en n'étant pas raciste je crois que le commandement du moment politique de notre action commune impose cette conduite,par laquelle j'ai abouti,soutenu par MM.Somville et Meyer surtout,à faire voter à l'unanimité un ordre du jour où l'on parle de "l'Etat dans l'Etat" que constituent les Juifs,de leur "action néfaste","destructrice de la civilisation chrétienne", de leur "installation comme en pays conquis",de la "dénonciation avec engagement de combattre" ce danger.

Vous savez que j'ai demandé qu'aux futures réunions les Allemands ne soit plus évités,mais invités. J'ai mentionné même une série d'organisations,avec le "Service Mondial" en tête (chose qui échappé au reporter du journal de M.Somville),que j'ai demandé qu'on invite aux futures réunions. J'espère que mon voeu sera réalisé à l'avenir.

Vous a-t-on ensuite raconté le savoureux incident que j'ai eu avec Titulescu qui habitait le même hôtel où avait lieu le Congrès? Il a laissé faire une perquisition illégale (sans autorisation de la justice)dans ma chambre,par les agents de police suisses,à la recherche d'armes explosibles. On m'a fait aussi un interrogatoire sur la Garde de Fer que je représentais. Le Congrès a protesté violemment contre cette offense en accusant directement Titulescu. Moi ,je lui ai écrit une lettre intéressante.Tout cela le fit venir en personne à notre banquet de clôture(l'incident se passait le même jour) pour s'excuser. Je ne suis pas allé pour lui parler et m'excuser à mon tour de la lettre violente que je lui avais écrit. Alors il demanda la permission de rester à table avec nous en signe de considération. A mon toast pour les morts de la Garde de Fer "tués par le gouvernement", tout le monde, y compris Titulescu, s'est levé pour garder une minute de recueillement. C'était humiliant pour notre adversaire, et j'aurais préféré qu'il eût évité cette humiliation de même celle d'écouter les autres toasts qui frappaient tous leur système démocratique, maçonique,juif et assassin. Dans les discussions particulières avec les délégués (moi,je l'ai évité aussi les autres jours,avant l'incident,quoiqu'il cherchât à me parler) il s'est prononcé même en faveur du numerus clausus.

A propos du numerus clausus, ces jours-ci l'ancien président du Conseil,membre du parti national-paysan,M.Vaida-Voevod,a demandé à la direction de son parti d'inscrire dans le programme le numerus clausus.La proposition fut rejetée, mais il est très symptomatique que même les représentants du vieux monde arrivent à reconnaître la nécessité des réformes préconisées par nous.

Quant à notre organisation, elle travaille sans publicité et avec des résultats sérieux. Bientôt l'activité publique sera reprise.

Pour la distribution chez nous du S.M. par notre poste,essayez d'envoyer les paquets à cette adresse : Stefan Anastasescu,Bucureşti, Calea Şerban Vodà,N°43. C'est une personne de parfaite confiance, de bonne volonté pour notre cause et qui se chargera de l'envoi par poste (il s'agit de lui fournir pour les frais de poste 25 bani(1/4 Lei) par numéro,et le coût de l'enveloppe. Prenez contact directement avec ce Monsieur qui est

bien sûr,une action de désassimilation forcée,non naturelle,etc)- Mais tout en n'étant pas raciste je crois que le commandement du moment politique de notre action commune impose cette conduite,par laquelle j'ai abouti,soutenu par MM.Somville et Meyer surtout,à faire voter à l'unanimité un ordre du jour où l'on parle de "l'Etat dans l'Etat" que constituent les Juifs,de leur "action néfaste","destructrice de la civilisation chrétienne", de leur "installation comme en pays conquis",de la "dénonciation avec engagement de combattre" ce danger.

Vous savez que j'ai demandé qu'aux futures réunions les Allemands ne soit plus évités,mais invités. J'ai mentionné même une série d'organisations,avec le "Service Mondial" en tête (chose qui échappé au reportage du journal de M.Somville),que j'ai demandé qu'on invite aux futures réunions. J'espère que mon voeu sera réalisé à l'avenir.

Vous a-t-on ensuite raconté le savoureux incident que j'ai eu avec Titulescu qui habitait le même hôtel où avait lieu le Congrès? Il a laissé faire une perquisition illégale (sans autorisation de la justice)dans ma chambre,par les agents de police suisses,à la recherche d'armes explosibles. On m'a fait aussi un interrogatoire sur la Garde de Fer que je représentais. Le Congrès a protesté violemment contre cette offense en accusant directement Titulescu. Moi ,je lui ai écrit une lettre intéressante.Tout cela le fit venir en personne à notre banquet de clôture(l'incident se passait le même jour) pour s'excuser. Je ne suis pas allé pour lui parler et m'excuser à mon tour de la lettre violente que je lui avais écrit. Alors il demanda la permission de rester à table avec nous en signe de considération. A mon toast pour les morts de la Garde de Fer "tués par le gouvernement", tout le monde, y compris Titulescu, s'est levé pour garder une minute de recueillement. C'était humiliant pour notre adversaire, et j'aurais préféré qu'il eût évité cette humiliation de même celle d'écouter les autres toasts qui frappaient tous leur système démocratique , maçonique,juif et assassin. Dans les discussions particulières avec les délégués (moi,je l'ai évité aussi les autres jours,avant l'incident,quoiqu'il cherchât à me parler) il s'est prononcé même en faveur du numerus clausus.

A propos du numerus clausus, ces jours-ci l'ancien président du Conseil,membre du parti national-paysan,M.Vaida-Voevod,a demandé à la direction de son parti d'inscrire dans le programme le numerus clausus.La proposition fut rejetée, mais il est très symptomatique que même les représentants du vieux monde arrivent à reconnaître la nécessité des réformes préconisées par nous.

Quant à notre organisation, elle travaille sans publicité et avec des résultats sérieux. Bientôt l'activité publique sera reprise.

Pour la distribution chez nous du S.M. par notre poste,essayez d'envoyer les paquets à cette adresse : Stefan Anastasescu,Bucureşti, Calea Şerban Vodà,N°43. C'est une personne de parfaite confiance, de bonne volonté pour notre cause et qui se chargera de l'envoi par poste (il s'agit de lui fournir pour les frais de poste 25 bani(1/4 Lei) par numéro,et le coût de l'enveloppe. Prenez contact directement avec ce Monsieur qui est

un de mes bons amis et qui est averti. Si les paquets ne parviennent pas, tâchez de les envoyer de Paris. Le succès n'est pas exclu.

De la mort de quel Monsignore parlez-vous ? Celui que j'ai eu le plaisir de connaître à Budapest en 1925 ?

Bientôt paraîtra à Rome un livre contenant le compte rendu détaillé de tous les travaux de Montreux. Tâchez de vous le procurer pour être bien informé.

Pour le procès de Berne nous aurions des personnes compétentes (je recommanderais M.le Prof. Catuneanu, adresse : Cluj, la Universitate) mais je ne sais pas si elles pourront faire le déplacement. M.Catuneanu qui a une certaine fortune et une grande passion et bienveillance pour notre cause commune, de même qu'une grande compétence (c'est aussi un homme d'une prestance impressionnante), pourrait peut-être faire ce sacrifice. Priez-le, en vous référant à ma recommandation.

Mille amitiés !

Ion I. Moța

Scrisoarea VI-a

Bucarest, le 15 juin 1935

Cher Monsieur Farmer,

Retardataire comme toujours, je n'en demande plus des excuses. Je garde seulement, et toujours, l'espoir d'arriver à plus d'ordre dans ma vie personnelle très désorganisée, pour pouvoir mieux mieux faire face à ce qu'on attend de moi, à notre devoir.

Je tâche de répondre à vos lettres du 27 février et du 6 mai.

Montreux. Je ne sais pas si je vous ai expliqué assez ce que j'ai fait à Montreux. Ma conscience est tranquille, j'ai combattu de mon mieux pour servir la cause antisémite, et si je n'ai pas pu faire des miracles, je crois avoir tout de même servi notre cause et tracé les jalons pour des combats futurs qui pourront produire des résultats plus satisfaisants. M.Somville pourrait vous informer mieux de ce qui s'est passé à Montreux, de ce point de vue. Même si à présent la conclusion est qu'il y a peu à faire pour le moment, du point de vue pratique, pour la cause de la défense anti-juive, à côté du fascisme, -je crois qu'il reste utile de travailler dans leur camp en notre direction et les bonnes surprises de l'avenir ne sont pas exclues: l'éloquence de notre thèse est telle qu'on ne peut lui résister et on obtiendra, sinon une action de combat à nos côtés, au moins une atmosphère de sympathie, plus ou moins avouée, pour notre cause, atmosphère dont je ne peux pas me plaindre, pas même de la part de ce congrès de Montreux. Les journaux de M.Cuza m'attaquent pour avoir participé à un "congrès maçonnique". Je sais que si ce Congrès a eu des réserves pour la question juive, il a condamné avec une admirable vigueur la Franc-maçonnerie et a manifesté une grande sympathie au Colonel Fonjallaz que l'on ne peut pas, il me semble, considérer comme un maçon. Qu'en pensez-vous ?

Un des articles des "cuzistes" (signé même par M. Georges Cuza) contre moi à propos de mon "enjuivement" à Montreux, se fonde même sur un reportage de „S.M."en concluant que je suis disqualifié pour m'appeler à l'avenir antisémite. Je me soucie peu de ces accusations qui me dégoûtent. Les excès du parti Cuza contre nous, ses mensonges et ses intrigues, sont, hélas, chose bien vieille. Tout ce que je peux dire c'est que c'est l'avenir qui prouvera le mieux notre radicalisme antisémite. Nous, „gardistes", nous souffrons les pires persécutions justement à cause de notre antisémitisme dangereux que Mme Lupescu ne peut nous pardonner. Après ce que cette femme a comploté contre notre vie, d'accord avec la franc-maçonerie française et mondiale, après avoir poussé au pouvoir Duca justement pour nous tuer et nous anéantir, après le fait que, rien que par l'aide de Dieu, nous sommes encore vivants, -il est vraiment fort agréable d'entendre ces accusations d'avoir trahi la cause antisémite ! Cette même "dame" organisa il y a quelques mois, un complot pour tuer le Capitaine, avec le concours occulte du ministre Franasovici, de cette canaille de Seicaru, directeur du journal "Curentul", de cette autre canaille de Gheorghiade, et d'un légionnaire traître, Stelescu. Et malgré tout, nous ne méritons pas, selon M.Cuza, l'honneur d'être antisémites. Pour quoi donc cette sinistre juive qui accomplit chez nous le rôle de leur héroïne historique Esther, ne hait pas dans la même mesure ces Cuza, et ne cherche pas à les tuer, eux aussi et à détruire leur organisation ? C'est qu'elle n'a pas peur d'eux; elle et les siens n'ont peur que d'un seul homme: notre Capitaine. Voilà notre meilleur certificat de fidélité: la haine sauvage de la juiverie et de "notre" Juive. Mais, cher ami, je ne veux pas vous remplir d'amertume avec ces bassesses. Il faut tout de même les mettre au point car, qui sait, un jour ou l'autre, nous descendrons dans les tombeaux que nous préparent nos ennemis communs et il est bien que nos amis sachent qui nous avons été. Il ne s'agit pas ici d'une blague, malheureusement pas. Nos Juifs, et la Juive, maîtres au Palais, sont en panique et voient l'indiscutable et prochain avènement de Codreanu au pouvoir et donc la fin de leur domination. Croyez votre ami, la victoire de Codreanu est tout à fait sûre, si inexistante que paraisse sa force à présent. Les Juifs le savent. Tous les autres mouvements, Cuza, Goga, Vaida, ne valent rien, ils ne peuvent, dans le meilleur cas, constituer qu'une introduction à la victoire légionnaire, la seule qui résoudra le problème juif d'une manière radicale. Ils n'ont donc, tous, peur que de Codreanu. Et <u>ils continuent à vouloir l'assassiner</u>. Une seule chose les retient: ils connaissent la formidable organisation de vengeance, entièrement déjà mise au point, de la part des légionnaires, qui n'épargneront plus personne et détruiront, tous, mais absolument tous les coupables, convaincus que la leur mission sans Codreanu, ne peut plus être une autre: celle de secouer l'histoire roumaine pour plusieurs siècles par l'exemple redoutable d'une impitoyable sanction. Nous savons bien que cette guerre de sanction nous coûtera la vie à nous tous, mais nous donnerons avec joie, certain qu'avec nous ensemble mourront en même temps des centaines d'ennemis et de responsables de trahison de leur patrie (et seulement les grands coupables, pas des petits juifs). Cette chose est bien connue par la Juive

et les siens et elle a peur. Elle a bien raison d'avoir peur, car devant des milliers d'hommes prêts à mourir, il n'y a pas de technique repressive qui soit capable de défendre les coupables. Et c'est ce qui explique que sa rage ne se matérialise pas. Mais qui sait si, à un certain moment, ils ne perdront pas leur raison et si la débâcle ne viendra pas. Sachez donc, cher ami, ce que valent les accusations que nous apportent les antisémites qui ne connaissent aucun risque dans leur lutte et se contentent de calomnier.

Vous me parlez des essais pour mettre fin à ces tristes combats réciproques. Je vous ai expliqué, il me semble, pourquoi je suis contre une fusion des organisations, car celle-ci altère l'unité, elle ne se fait pas entre hommes du même contenu spirituel au sens combatif héroïque. Notre force consiste en notre unité et en notre esprit de sacrifice, en notre totale confiance dans notre chef. Une fusion détruirait tout cela, croyez-moi, même si une lettre ne me permet pas de vous expliquer le tout avec plus de détails. Nous restons seuls, amis avec autres tant qu'ils sont de bonne foi, mais sans pouvoir faire une union totale avec eux, justement pour éviter leur compromis futurs, leur lâchetés, leurs faiblesses.

Et voilà pour le chapitre "Montreux".

+++

Divers:

Le S.M. nous parvient, je crois, régulièrement.

Je vous enverrai les adresses demandées; je ne les ai pas pour l'instant.

Je n'ai non plus l'adresse de M.Meyer. Peut-être M.Somville l'aura.

Je tacherai de vous envoyer une brochure de comptes rendus de Montreux, mais je n'en ai qu'une seule. Ils ont supprimé de ces comptes-rendus tous les détails de la grande discussion sur le problème juif.

Vous parlez d'intrigues "au sein de la Garde et de la LANC". Au sein de notre Garde il n'y a aucune intrigue, nous sommes tous groupés en un seul bloc spirituel autour de notre Capitaine, prêts à mourir pour la Légion ou pour le venger. Aucune organisation n'a notre unité. Le cas du traître Stelescu est tout à fait sporadique, sans aucune racine,-une sorte de Strasser ou Rhoen de notre mouvement, mais de moindre importance.

+++

J'attends toujours avec plaisir vos nouvelles. Mes félicitations pour votre ardent travail en vue du procès de Berne, qui sera ouverte de nouveau un certain jour.

Mes meilleurs voeux et expressions de la vielle amitié qui nous lie.

Ion I. Moţa

Cartolină postală VII

Balcic (Mer Noire)
le 11 août 1935.

Cher ami,

Mille bonnes amitiés, de mon court passage à Balcic. Prière de me

répondre si vous n'avez pas reçu ma longue lettre recommandée d'il y a presque deux mois. Excusez mon écriture au crayon. Cette lettre était très importante.

Mes meilleurs souhaits.

Ion I. Moţa

Scrisoarea VIII-a

Bucarest, le 21 Déc. 1935

Cher ami,

En réponse -tardive comme toujours- à vos deux dernières lettres (réponse que je vous écris entre deux trains, en hâte, plutôt que de l'a-journer encore) je vous informe que votre traducteur ne peut être accepté. Il est presque surprenant : il me semble que ce sont deux hommes qui ont traduit ces textes, car quelques phrases sont acceptables, même bonnes, d'autres sont infectes, permettez-moi de le dire franchement. Donc cette personne ne va pas. D'ailleurs elle n'a pas fait une traduction fidèle: elle écarté non seulement des mots mais des idées et des portions toutes entières de phrases. Il me semble qu'il a voulu faire un abrégé, et pas toujours heureux. Donc:

1). Si vous restez décidé à faire paraître le texte roumain (chose utile, sans doute, mais pas tout à fait indispensable car chez nous 90% des intellectuels parlent le français ou l'allemand ou au moins peuvent le lire), je me chargerai de vous trouver un bon traducteur (je crois que M. Ţânţăreanu, dont je vous ai déjà parlé, s'en chargerait, et il sera assurément satisfaisant : son adresse actuelle : Ion Ţânţăreanu, funcţionar la Soc. "Mica" Brad, jud. Hunedoara).

2). Pour le compte postal ce sera difficile, car les personnes de confiance craindront l'accusation, de la part des autorités ou des adversaires politiques, de camoufler des subventions allemandes sous un masque commercial. Ce n'est que par un étranger, citoyen allemand, qu'on pourrait suppléer à cet inconvénient: qu'il ouvre le compte pour soi (s'il ne craint pas l'expulsion), ou alors directement au nom du Bodung Verlag qui trouvera un représentant qui se chargera des questions d'administration. Vous comprenez le point délicat de cette question.

3). "Un autre titre". A quoi bon, si le bulletin est toujours imprimé à l'étranger ? Il sera bientôt découvert et interdit. Pensez plutôt à éditer cette publication ici en Roumanie, si vous le trouvez convenable. M. Trifu pourrait vous donner peut-être son concours. Il est dévoué et dispose des moyens et du temps qui me manquent à moi. Voudriez-vous que je prenne contact avec lui en ce sens ?

4). Nos ministres, s'ils sont tous maçons ou non, je ne le sais, mais il est sûr que tous en bloc sont sous le contrôle maçonnique. Je suis persuadé que presque tous sont maçons. Le ministre maçon Lapedatu du département de cultes et arts a obtenu du "Saint Synode" de notre Eglise orthodoxe-je vous donne un exemple- une décision par laquelle les membres de

la G.de F.(nouvelle appellation de notre nouveau parti: "Totul pentru Ţara". "tout pour la patrie") qui ont commencé une campagne de contructions de nombreuses églises, soient empêchés de continuer ces constructions bénévoles et qu'ils faisaient sans demander des subventions, par amour du Christ et pour former un nouveau cadre d'éducation morale de l'homme de demain. Apparentés à des Juifs, je n'en sais rien, mais spirituellement ils sont tous sous leur fouet, ils sont tous leurs serviteurs. Voilà aussi leurs noms, que vous désiriez connaître :

Présidence : George Tàtàrescu
Intérieur : Inculet (ancien révolutionnaire russe;roumain de Bassarabie)
Instruction Publ.: Angelescu (plus patriote que les autres)
Cultes et Arts : Lapedatu
Guerre : Angelescu, général.
Communication : Franasovici (l'homme de Mme Lupescu, et qui monta le complot pour assassiner Codreanu en sept.1934).
Industrie : Costinescu
Finances : Antonescu
Domaines : Sassu

Peut-être j'en oublie quelques-uns.

Il paraît de plus en plus probable que le futur gouvernement sera un bloc Cuza-Goga-Vaida, au programme antisémite ! Ceci fait partie d'un vaste plan pour dévier (ableiten!) le mouvement national de sa route radicale , la notre (G.F.).

M. Cuza a été hier pour la première fois dans sa vie reçu par le Roi et retenu à table. Vous le savez, MM. Cuza et Goga ont fusionné, la LANC n'existe plus, le nouveau parti s'appelle "le parti national-chrétien".

Et, ces jours-ci, ils ont constitué un "bloc parlamentaire nationaliste" avec M. Vaida (ils ont 32 parlementaires, le plus fort parti après le parti gouvernemental).

Nous, nous restons de côté !

A aucun prix, fusion ou collaboration, car l'échec du bloc est sûr , son but est de dévier le mouvement national, de le fourrer dans les lacs masuriens des compromis.

L'avenir le prouvera, hélas, sans que notre intervention puisse les empêcher de courir à cette honte et à cette défaite.

Excusez, cher ami, la forme, inadmissible pour un homme bien ordonné, dans laquelle je vous écris. Je suis même quelque peu surmené. La vie que je mène est telle qu'on ne peut sans se ruiner,résister plus de 10 ans à ces occupations et à ces soucis écrasants. Et si je regrette quelque chose c'est que cette étincelle de potentiel spirituel qui a demandé (le demande-t-elle encore?) à s'épanouir, pour servir la bonne cause, et qui peu à peu, s'éteint, étouffée par un vie qui ne veut pas du tout nous ménager. Mais , tout de même: nous resterons debout jusqu'au bout.

Mes meilleurs souhaits pour les fêtes.
Tous mes meilleurs sentiments.
Ion I. Moţa

...o...

PARTEA II-a

RASPUNSURILE „SERVICIULUI MONDIAL"

CATRE

ION I. MOŢA

Dr.Ion I. Moţa,Advocat
B u c u r e ş t i (Rumänien)
Calea Victoriei, 63-65.

Răspunsul I. 26 juin 1934

Fa/L.

Mon cher Ami,

Inutile de vous dire à quel point j'ai été content d'avoir reçu, le 4 juin, vos deux lettres. Vous comprendrez, combien nous avons tremblé en suivant les nouvelles sur le complot forgé contre votre mouvement. Notre cher Monsignore qui -hélas- est mort le 28 février-(huit jours avant notre dernière Conférence à laquelle il auraît dû participer),m'avait chargé, dans sa dernière lettre de Rome, de faire tout mon possible pour avoir, alors, des détails sur votre sort et celui de Z.C.- Vous savez que les pires nouvelles circulaient à ce sujet et malheureusement : pas moyen de connaître la vérité. Onze lettres que j'avais envoyées en Roumanie à des lecteurs du "Service Mondial" et dans lesquelles je tâchais, sous une forme déguisée, d'avoir des nouvelles sur vos destinées, sont restées sans réponse. Finalement, j'ai su par les journaux l'heureuse nouvelle de votre acquittement; sur quoi, j'ai immédiatement télégraphié à papa Z.C. nos chaleureuses félicitations. Jignore, si on vous a donné connaissance de notre dépêche. En tout cas, mes amis et moi, nous nous félicitons tous les jours de ne pas avoir perdu, par un acte injuste et ignoble, la liberté de nos amis en Roumanie.

Je vous ferai parvenir dès à présent le "Service Mondial" à Bucarest, et non plus à Orăştie. Avez-vous reçu tous les 13 numéros qui ont paru jusqu'à présent ? Vous devez, de plus, m'indiquer les personnes en Roumanie auxquelles il faudrait absolument que nous fassions le service de notre feuille d'information qui paraît en trois langues.

J'aimerais aussi que vous insistiez auprès des journaux de votre mouvement qu'ils reproduisent, de temps à autre, l'un ou l'autre de nos petits articles, en tant que ceux-ci sauraient intéresser les lecteurs. A deux ou trois reprises déjà, nous avons parlé de la "Garde de Fer". Ce n'est pas sans importance, car le "Service Mondial" va en 33 pays. L'importance et la force de ces articles consiste dans le fait qu'ils sont tous rédigés dans le sens d'une même tendance bien précise. Tant que cette tendance ne devient pas l'opinion publique du monde aryen laîque, aucun de nos pays ne saura se délivrer sérieusement de l'emprise de notre ennemi commun qui est l'„Internationale Souteraine". Ceterum censeo.......

On soupçonnera probablement les journaux qui sympathisent avec nous, de toucher des subsides étrangers, comme on nous soupçonne de faire de même. C'est insensé, mais c'est l'arme naturelle tout indiquée et indispensable de notre ennemi commun qui est aussi bien l'Internationale Souterraine que la bêtise aryenne, protégée et fomentée par l'Internationale Souterraine. A cela il n'y a qu'une réponse à donner : la collaboration encore plus étroite des bien-pensants de tous les pays, dans le domaine dela civilisation aryo-chrétienne.

Il ne faut jamais oublier que la devise de notre mouvement panaryen dit "L'Union fait la Force". Cette union exige la collaboration, le rapprochement. Il ne souffre aucun doute que sans rapprochement mutuel, sur une plate-forme commune, nous n'arriverons jamais à rien. Avec ceci, notre loi nous dit: que chaque pays veuille garder son indépendance absolue quant à ses intérêts spéciaux et même quant à la forme personnelle et spéciale de la lutte à mener.

N'oubliez pas, cher Ami, que nous attendons sûrement à la réunion internationale des amis et collaborateurs du "Service Mondial", le 25 août. Nous offrirons, à vous et à vos camarades qui vous accompagneront, des facilités considérables. Arrangez les choses dès à présent de sorte à pouvoir nous rejoindre. A la Conférence vous rencontrerez, cette fois-ci, une série de gens de divers pays dont la connaissance personnelle purra vous être utile.

Envoyez-nous ou faites-nous envoyer un petit rapport sur la situation ou sur des nouvelles "juives" susceptibles d'être reproduit dans le "S.-M.".

La réorganisation de votre mouvement a-t-elle commencé ? Et quelle est maintenant la "Stimmung" en Roumanie ?

Imaginez-vous: les numéros de notre "S.-M" destinés à nos amis en Bucovine et ces numéros seuls sont renvoyés à la frontière par un douanier juif qui met sur chaque enveloppe, avant de nous le renvoyer, la phrase suivante: "Non admis conform 45 din convenţiunea internaţională".

Comme les autres "S.-M" passent sans difficulté la frontière roumaine, il ne souffre pas de doute qu'il s'agit là d'un abus de pouvoir. Quoi faire, pour faire parvenir la "S-M" à nos amis en Bucovine ? Je me suis adressé à ce sujet, il y a un mois, au professeur C u z a ; mais point de réponse jusqu'à présent.

Mon cher Ami, saluez de ma part Madame Moţa, les deux Codreanu et tous les autres collaborateurs et, combattants. La victoire sera à nous! Que le bon Dieu vous garde !

Ecrivez bientôt à votre bien dévoué.

O. F.

P.S. Etez-vous en relation avec Henry Coston, chef du Francisme antijuif ?

Răspunsul II.

Dr. Ion M o ţ a
B u c u r e s t i, I
Calea Victoriei, 64-65 (Rumänien)

8 août 1934.

Me/L

Mon cher Ami,

Voulez-vous me donner un signe de vie, dès que vous aurez en mains cette lettre. Avez-vous jamais reçu notre invitation et quelle est votre décision ? Aurons-nous le plaisir de voir, le 26 août, au moins un délégués d'environ 20 pays et aura cette fois-ci une importance toute particulière. Nous regretterions vivement que si votre pays n'y soit pas représenté.

Vous aurez, sans doute, entendu parler des bruits qui courent au sujet de la "Garde de Fer". Que faut-il répondre ?Et qui est donc derrière ces bruits qui tâchent de déshonorer votre mouvement ?

Cher Ami, tâchez, cette foi-ci, de me répondre par retour du courrier, pour que je sache ce que vous allez décider.

Mille compliments

P.

.....

Răspunsul III.

Dr. Ion I. M o ţ a
B u c u r e s t i,I (Rumänien)
Calea Victoriei, 63-65

Me/L 11 septembre 1934

Cher Ami,

Nous avons infiniment regretté que vous et vos amis n'ayez pu prendre part à nos délibérations, cette fois-ci fort intéressantes. Je tiendrais beaucoup à ce que la "Gardo de Fer" participât à notre prochai meeting qui se tiendra probablement au printemps 1935. Posez vos conditions. Je vous prie également, dès à présent, de m'indiquer la date qui vous conviendrait le mieux pour la raison en question.

Je vous soumets ci-joint une note destinée aux les journaux antijuifs et philosémites de votre pays. Si vous avez la possibilité de placer cette note, très délicatement, dans l'un ou l'autre des journaux roumains , nous vous en serions bien reconnaissants. C'est une prière confidentielle que je vous fais là.

Voulez-vous me dire aussi, si les 18 numéros de notre "Service Mondial" parus jusqu'à présent vous sont parvenus régulièrement?

J'ai pris connaissance avec beaucoup d'intérêt du contenu "de doctrine" pour ainsi dire de votre bonne lettre du 18 août écoulé quand vous dites qu'il est naïf de croire qu'une solution "mécanique" seule pourrait trancher le problème juif, mais qu'à cette solution doit être intimement liée une action de renaissance de chacun de nos peuples ainsi qu'une réforme intégrale de l'Etat démocratique - je partage entièrement vos vues.

Je ne pourrai mieux répondre aux remarques si judicieuses faites dans votre lettre concernant la "politique Cuza" qu'en vous transmettant ci-joint la copie d'une longue lettre confidentielle que je viens d'envoyer à Mr. T r i f u, adhérent de la "L.A.N.C.". Faites-en, discrètement tout l'usage que vous considérerez nécessaire.

Je voudrais tellement que les deux mouvement en Roumanie s'unissent! Séparés, ni l'un ni l'autre n'aura le succès voulu.

Quant aux bruits qui courent au sujet de la "G.d.F.",je voulais attirer votre attention sur une toute petite note qui a paru, il y a deux ou trois mois à peu près, dans la "Freie Presse" de Vienne, disant que la "G.d.F." serait infiltrée par des éléments de la F.M. et qu'elle cesserait sa lutte contre les Juifs étant donné qu'elle touche manifestement des subsides juifs.Qui a eu un intérêt de placer cette note perfide dans un journal juif ?

Est-ce qu'il n'y a aucune possibilité de savoir précisément si le professeur Georges C. est réellement affilié à la F.M. ?

Votre lettre du 18 août a été beaucoup appréciée par mon ami et collaborateur ici. Il faut que nous restions en contact plus étroit.

Veuillez donner connaissance précise de cette lettre et de son annexe aux deux Z.C. et croire, cher Ami, à mes sentiments très sincères et les meilleurs.

O. F.

Kongress-Notiz
Abschrift m. Briefes an Trifu.

.....

Ràspunsul IV.

Dr. Ion I. Moţa
Bucuresti,I (Rum.)
Calea Victoriei,63-65

Erfurt,le 28 décembre 1934
Bartenstrasse 38

Cher Ami,

Autant que votre lettre du 6 décembre m'a fait plaisir,autant j'ai été déçu de ne pouvoir vous voir à Montreux. Je n'y étais pas invité (pour cause d'antijudaïsme trop prononcé),et Montreux est beaucoup trop loin d'ici pour que j'eusse pu risquer un voyage privé aussi coûteux. A part le fait,qu'à cause du travail à faire pour le procès de Berne(notre lieutenant-colonel a été désigné comme expert), je suis cloué depuis des semaines à mon bureau d'Erfurt. Et cela va durer encore pendant des mois. D'autre part,nous sommes contents de cette énorme tâche à remplir, parce que les amis du "Service Mondial" nous envoient de tous les pays de la documentation et du matériel précieux. Nous avons de plus en plus la conviction que l'on va composer à E. une oeuvre qui donnera sérieusement à réfléchir non seulement aux Juifs, mais aussi aux Goyim.

Le juge, malheureusement,est social-démocrate,avec les conséquences inévitables, et nos jeunes amis suisses ont sottement embrouillé l'affaire,pour nous appeler au secours cinq jours avant l'audience décisive seulement. Même pour le cas d'une perte du procès,nous saurions,du reste, éveiller l'esprit du monde par la documentation que nous avons ramassée et que nous comptons publier en trois langues.

Si vous pouviez nous faire parvenir en temps utile un exemplaire du rapport officiel sur le Congrès Fasciste, nous vous en saurions gré. On a également pris certaines décisions dilatoires,paraît-il, sur les relations entre Fascisme et Judaïsme Dauriez-vous me préciser ce point-là, le plus tôt possible ? Je vous félicite de tout coeur de votre excellent discours que je lis à l'instant même dans l'„Assaut" de notre ami commun S o m v i l l e d'Anvers.

Nous sommes désolés au sujet de notre "Service Mondial" qui depuis des mois est interdit en Roumanie, parce que nous y avions rompu une lance pour la "Garde de Fer". Comme on nous renvoie de la frontière roumaine regulièrement nos fascicules, nous perdons par ce système tous

les mois une partie de nos amis là-bas. C'est un désastre et vous devriez discuter cette question avec votre camarade Z.C.-Le professeur C u z a avait lu à la Chambre une interprellation à ce sujet ; mais sans résultat, paraît-il.

Quoi faire ? Y aurait-il moyen de faire parvenir,tous les quinze jours, l'expédition tout entière d'un seul numéro dans un seul paquet à une personne de confiance en Roumanie qui se chargerait ensuite de la distribution à l'intérieur du pays, par la poste locale ? Ou faudrait-il faire la même chose en envoyant ces paquets d'environs 100 fascicules d'un seul numéro à un personnage en France qui se chargerait d'en faire l'expédition à la pièce à nos amis en Roumanie ? Nous employons ce dernier système vis-à-vis de l'Autriche, où l'on a également défendu la"S.M".

Qu'est-ce que vous nous conseillez, et sauriez-vous nommer des personnes sûres et dévouées en Roumanie ou en France que l'on pourrait charger de cette mission délicate ?

Il faut trouver une solution, car sans elle notre oeuvre d'éclaircisement finira par être tuée en ce qui concerne la Roumanie. -J'ai déjà pensé à plusieurs reprises de faire faire dans votre pays même une édition roumaine. Mais cela se heurte également à la question d'un homme de confiance and absolutely reliable. Réfléchissez-y, cher Ami !

J'ai été bien impressionné par la mort inattendue de notre Monsignore.

Meilleurs voeux pour les fêtes! N'avez-vous personne de compétent en Roumanie qui pourrait venir comme témoin au procès de Berne ?

Mille amitiés.

P.

.....

Ràspunsul V.

Dr. Ion I. M o ț a
B u c u r e ș t i,I
Calea Victoriei, 63-65

Erfurt, le février 1935
Gartenstrasse 38.

Cher Ami,

J'ai été vraiment très heureux d'avoir eu de vos nouvelles et j'ai suivi votre conseil en m'adressant au professeur C à t u n e a n u de Cluj pour lui demander, s'il ne voulait pas s'untéresser au procès de Berne (qui,pour notre cause, pourrait devenir fort important) et nous aider en qualité de témoin. La question est d'autant plus brûlante que nous avons des témoins d'une quinzaine de pays mais que la Roumanie n'est pas de ce nombre. Et c'est la Roumanie surtout qui pourrait nous donner des informations intéressantes sur l'impérialisme d'Israël.

Si vous en avez l'occasion, écrivez au professeur C. et dites-lui qu'il est de haute importance que la Roumanie elle aussi envoie un témoin à Berne. L'audience judiciaire y aura lieu probablement vers la fin du mois d'avril.

Nous avons suivi avec un vif intérêt votre discours à la Conférence

de Montreux. Nous l'avions trouvé reproduit dans le journal de notre ami S o m v i l l e. Nous autres à Erfurt nous trouvons que les divers Fascismes paraissent ne pas avoir compris le fond du problème juif. Tout mouvement de régénération nationale est condamné a mort, s'il néglige la question juive. Vous savez mieux que moi que les Juifs font tout leur possible pour pénétrer dans les divers nouveaux mouvements nationaux de régénération en feignant ainsi une différence entre "bons Juifs" et "Mauvais Juifs" Nous avons exposé en quelques mots notre point de vue à ce sujet dans le "S.M." dont je me permets de vous soumettre ci-inclus deux numéros étant donné que depuis des mois notre feuille d'information est interdite en Roumanie, et nous n'osons plus l'envoyer dans votre pays, pour épargner des ennuis éventuels à nos amis roumains.

J'envoie aujourd'hui un paquet de divers "S.M." à l'adresse que vous nous indiquez, pour voir si l'envoi passe la frontière sans difficultés. Je vous prie d'informer Mr. A n a s t. de notre écrie s'il a reçu le paquet et de le garder chez lui jusqu'à ce que nous lui envoyions les diverses adresses auxquelles il faudra distribuer les numéros du "S.M.".

C'est notre Monsignore B e n i g n i de Rome qui est mort, hélas. Je vous croyais en relation avec lui.

Je voudrais bien avoir le livre contenant le compte-rendu des travaux de Montreux. A qui faut-il que je m'adresse à ce sujet ?

J'ai été bien surpris et content d'apprendre de vous que Mr. Vaida-Voevod semble avoir repris son ancien anti-sémitisme. Vous vous souvenez encore de votre étonnement lorsque vous trouviez son nom dans mes listes. Mais, du temps de notre monarchie, Vaida, (que j'ai connu fort bien, personnellement) a été adhérent de L u e g e r et décidément antisémite.

Votre petit "Erlebnis" avec Mr. T i t u l e s c u m'a fait un vif plaisir. Le prochain congrès des Fascistes se gardera bien de m'inviter à participer à ses travaux. Ces gens savent très bien que le mouvement d'Erfurt qui n'est autre chose que la continuation de mon mouvement panaryen de Vienne et de Paris, fait une distinction bien nette entre fascisme blanc et fascisme noir. Il en est, du reste, du même avec les divers "nationalsocialismes". Tan que les Mussolini, les Mosleys, Mussert ne comprendront pas ou ne voudront pas comprendre notre point de vue, il n'y aura pas grande chose à faire avec ces Fascistes.

Pour finir avec cette question, je dois vous dire que je n'ai rien trouvé dans le journal de Somville qui ressemble à une discussion sur le problème juif. Je regrette ceci, parce que j'aurais bien voulu connaître les divers points de vue exposés à ce sujet.

Vous me parlez de Mr. M e y e r qui connaîtrait un peu mieux la question juive. Sauriez-vous m'indiquer l'adresse de ce monsieur ?

Je comprends fort bien qu'on fait évité à Montreux la construction d'une doctrine philosophique se basant uniquement sur le racisme ainsi que moi personnellement, je connais aussi très bien les côtés faibles du racisme exagéré.-Mais en fin du compte nous devons absolument exiger que un mouvement de régénération nationale, de quelque nom qu'il soit, n'hésite pas à attaquer le problème juif, sans lequel nous n'aurions probablement aucun besoin de "mouvement frontiste ou de régénération".-Enfin, vedromo.

Je partage, pour le reste, votre point de vue et je n'admets pas que la religion soit fondée sur le spécifique de la race. N'oublions pas que la religion est de domaine transcendental,-la race,le sang,par contre,du domaine matérialiste. Il faut être aveugle pour ne pas comprendre cela. Je partage également votre idée que la recherche de la pureté du sang doit être limitée à l'origine juive et non-juive. Cela nous suffit amplement, pour reprendre des forces comme race. N'oublions pas qu'il n'y a pas de race roumaine ou allemande, -il n'y a que la race aryenne (divisée en plusieurs nations) et la race juive.

Cher ami, nous sommes débordés de travail, car l'affaire de Berne menace devenir un procès-monstre. Mes cette fois-ci nous esperons pouvoir aller jusqu'au bout, et l'xpertise présentée par notre Lieutenant-Volonel Fl.(vous l'avez connu à Budapest) sera un petit chef d'aeuvre auquel tout le "S.M" a collaboré. Le résultat de nos travaux fera réfléchir non seulement les Juifs, mais également les Goyim.

Sauriez-vous me procurer l'adresse du prof. Ol.Stefanovici-Swensk, collaborateur plutot antisémite du journal "Porunca Vremii"?

Evrivez bientôt, saluez de ma part les vôtres et croyez à mes sentiments de sincère amitié.

O.F.

Veuillez me dire sur une carte
postale,si cette lettre et les deux
"S.M." vous sont parvenus.?

.....

Ràspunsul VI.

Dr. Ion I. M o ţ a
B u c u r e s t i
Calea Victoriei,63-65

Erfurt,le 6 Mai 1935
Gartenstrasse 38

Me/l

Cher Ami,

Je n'ai pas de réponse à ma lettre du 27 février, dont je recommande le contenu à toute votre attention.

Nous envoyons de temps en temps par l'intermède d'un ami en Suisse des numéros de notre "Service-Mondial" à nos lecteurs en Roumanie où notre feuille d'information paraît être interdite, héla. Ces envois vous parviennent-ils de temps en temps? Il faudrait que nous voyions clair à ce sujet, pour ne pas avoir des ennuis et des dépenses sans nécessité ni utilité.

Je m'adresse aujourd'hui à vous, parce que je crois que vous pouvez nous aider. Nous sommes profondément touchés et attristés du fait d'apprendre de tous les côtés des nouvelles inquiétantes sur les dissensions qui existent et qui augmentent dans le camp national de votre patrie. Nos informations à ce sujet se réfèrent aussi bien aux intrigues qui se passent au sein de la L.A.N.C. qu'au sein de la "Garde de Fer"; sans parler des évènements qui se développent dans le camp des adhérents de MM.Vaida Voevod, Goga et les autres. Je vous conjure d'user de toute votre influ-

ence et de votre role d'intermédiaire dans les différents camps nationaux pour parvenir à une union ou tout moins à une entente raisonnable, sans y admettre les Franc-Maçons, soi -disant nationaux.

Je me demande si dans cette tâche vous ne pourriez recourir à l'amitié et à l'aide de Mr. Trifu, que j'estime beaucoup et qui dans la direction de la L.A.N.C. est l'homme le plus capable et le plus honnête.

Je serais fort heureux, si vous donniez une certaine importance à ma lettre et si vous la discutiez avec notre et votre ami Z E L E A C o d r e a n u , qui comprendra sans doute la bonne foi et la bonne intention qui me guident en vous exposant ces idées.

A Berne, le juge, qui est complètement sous l'influence des plaignants, a décidé de ne plus entendre aucun de nos 38 témoins, sous prétexte que les expertises qui ont été soumises au tribunal des deux côtés lui suffisent pour se former un jugement et pour se décider. Aucun de nos témoins n'a été convoqué, par conséquent, le 29 avril.

Notre Lieutenant-Colonel s'est rendu à Berne, car on a décidé au dernier moment, que le procès aura lieu. Malgré que le 15 avril encore, le défendant S c h n e l l a dénoncé au tribunal presque tous les témoins pro-juifs pour faux témoignage, le juge (complètement sous l'influence des plaignants) n'en tiendra pas compte, mais terminera le procès à présent. C'est vraiment une procédure judiciaire asiatique. Nous prenons à présent en considération le projet d'instituer éventuellement nous-même un tribunal d'arbitrage loyal et indépendant qui éclaircira toute la matière et dans tous les pays.

J'attends donc votre bonne réponse à mes deux lettres et je vous présente, cher Ami, l'assurance de mes sentiments les plus amicaux.

O. F.

.....

Răspunsul VII.

Herrn J. M o ţ a
Bucuresti (Rumänien)
Calea Victoriei, 63-65

24 août 1935.

Cher Monsieur,

Nous vous serions très reconnaissants de vouloir bien nous faire connaître la composition du gouvernement de votre pays. Nous tiendrions, en effet, beaucoup à connaître les noms de vos ministres ainsi que les ministères dont ils sont titulaires. Il nous intéresserait tout particulièrement de savoir quels sont parmi vos ministres ceux qui sont juifs, ceux qui sont apparentés à des Juifs et ceux qui sont francs-maçons.

D'avance nous vous remercions bien sincèrement de votre obligeance et vous adressons, cher Monsieur, notre salut pan-aryen.

O. F.

.....

Ràspunsul VIII.

Jon J. Moţa
Bucureşti
Calea Victoriei,63-65.
(Rum.)
Me/L.

27 août 1935.

Cher Ami,

Merci beaucoup de votre bonne carte de Balcic. Votre lettre antérieure (importante) m'est parvenue en son temps. Ne me grondez pas si je ne suis pas encore parvenu à y répondre. Nôtre petite organisation s'est tellement développée que je n'arrive plus à écrire à nos meilleurs amis.

Est-ce qu'on ne verra personne parmi nos amis roumains à Nuremberg, lors des fêtes du 10 au 16 septembre ?

Je viens de rentrer d'une excursion de 15 jours dans les villes les plus importantes de la Pologne. Lors de mon dernier voyage en Belgique, j'ai réussi à y faire créer par nos sympathisants un groupement anti-juif assez important. Je voudrai arriver à un résultat analogue en Pologne où la situation est presque identique à celle de la Roumanie. Je voudrais bien passer également en Roumanie pour y prendre contact avec nos amis.

Mille amitiés cordiales.

O. F.

.....

Ràspunsul IX.

Jon J. Moţa
Bucureşti, I
Calea Victoriei,63-65

Erfurt, le 28 nov.1935
Gartenstrasse 38.

Me. Mue.

Cher Monsieur,

Nous avons bien reçu en son temps votre aimable lettre du 15 juin dernier dont le contenu a eu notre meilleure attention.

C'est toujours la même chose regrettable: à cause de notre lutte aggravée dans presque tous les pays du monde pour la bonne Cause, le travail augmente journellemnt.

.....Il arrive ainsi, que nous devons laisser nos meilleurs amis sans réponse,pour des semaines -et même pour des mois. Veillez donc bien excuser notre long silence. Soyez sûr que nous préférerions être toujours en contact avec vous - ne fût-ce que pour la seule raison d'être mieux informés au sujet du mouvement de régénération nationale dans votre pays.

Auriez-vous l'amabilité de nous faire parvenir quelques détails sur l'état actuel de ce mouvement ? Nous l'apprécierions beaucoup.

Nous avons du reste beaucoup regretté de ne pas vous avoir rencontré à Nuremberg - à l'occasion des Fêtes allemandes.

Comme vous savez certainement, nous sommes sur le point d'essayer de faire paraître le "Service Mondial" en langue roumaine.Nous nous permetions de nous adresser à votre gentillese,pour vous prier de nous aider dans les questions suivantes:

1). Pour pouvoir recueillir les abonnements en Roumanie, nous avons absolument besoin d'un compte de poste à Bucarest ou ailleurs en Roumanie, Vous connaissez les difficultés de la remise d'argent d'un pays à l'autre; vous comprendrez donc la nécessité absolue de disposer en Roumanie d'un personnage auquel nous pouvons nous fier et qui serait disposé à nous prêter son nom pour nous ouvrir un compte postal (pour la sucursale à créer).

2). Vous n'ignorez pas que notre feuille d'information semble être actuellement interdite en Roumanie,de sorte qu'il nous faudrait trouver nous réussissions à réaliser l'édition roumaine. Qu'est-ce que vous sauriez nous conseiller à ce sujet ?

3). Un de nos amis à Bucarest a traduit une partie du texte du No.28 de notre feuille d'information. Nous nous permettons de vous soumettre ci-joint cette traduction avec le texte français qui y correspond. Veuillez avoir l'amabilité de contrôler si la traduction est exacte et surtout si la langue est littérairement impeccable. Nous préférerions ne pas éditer le "Service Mondial" du tout, que de le faire d'une façon incomplète et incorrecte. Donnez-nous donc votre jugement juste, mais sévère.

Nous profitons de cette occasion pour réiéter notre prière de vouloir bien nous faire connaître la composition du gouvernement actuel de votre pays, -prière que nous vous avions soumise par notre lettre du 24 août 1935. Nous tiendrions beaucoup à connaître les noms de vos ministres ainsi que les ministères dont ils sont titulaires. Il nous intéresserait aussi tout particulièrement de savoir quels sont parmi vos ministres ceux qui sont juifs,ceux qui sont apparentés à des juifs et ceux qui sont francmaçons.

Mille merci pour tout ce que vous faites pour la bonne Cause.

Espérant vous lire bientôt à ce sujet, veuillez agréer, cher Monsieur l'expression de nos sentiments les plus distingués.

F. M.

.....

Ràspunsul X.

Jon J. Moţa
Bucureşti, I
Calea Victoriei, 63-65
mue.

Erfurt, le 13 décem.1935
Gartenstrasse 38

Cher Monsieur,

Nous nous sommes permis de vous écrire le 28 écoulé en vous soumettant à cette occasion le commencement d'une traduction du "Service Mondial"

Nous prenons la liberté de joindre à notre présente lettre la traduction du texte de la feuille à-en-tête de notre journal qui complétera la

matériel que nous vous avons déjà soumis. A part cela, nous vous faisons parvenir le texte français correspondant.

Nous attendons avec intérêt votre jugement sur la valeur littéraire et grammaticale de cette traduction.

D'avance, nous vous remercions de nouveau bien sincèrement de votre obligeance, et nous vous prions d'agréer, cher Monsieur, l'assurance de nos sentiments les plus distingués.

M.

.....

Ràspunsul XI.

Dr.Jon J. Moţa, Avocat.
Calea Victoriei 63-65.
Bucureşti.

13 janvier 1936.

Me/l.

Cher Ami,

Merci de votre lettre du 21 décembre et de la peine que vous vous êtes donnée pour nous prouver que la traduction roumaine faite par ce jeune étudiant roumain de Berlin ne vaut rien.

Nous voudrions que le "Service Mondial" paraisse en roumain dès le NO.1 du 1-er ja,vier 1936, et nous vous serions bien reconnaissants, si vous vouliez un mot à Mr. Ţânţàreanu qu'il nous fasse, à titre d'essai, la traduction du premier numéro de cette année le plus tôt possible. Nous lui écrivons directement. A-t-il besoin du texte allemand ou français pour faire la traduction ? Est-ce que vous êtes sûr qu'il fera le travail d'une façon absolument satisfaisante (orthographe, style et reproduction exacte des idées et des nouvelles données)? Vous savez que nous renoncerions à notre ambition plutôt que d'étiter un texte impossible, qui nous rendrait ridicules en Roumanie. Que demande Mr. Ţânţàreanu pour le travail ?

Que faire pour avoir un compte ouvert en Roumanie auquel on pourrait faire verser les abonnements ? Il paraît qu'aujourd'hui on ne peut expédier de la Roumanie de l'argent dans aucun pays. Donc : personne ne paye. Nous allons chercher un Allemand en Roumanie.

Vous dites : à quoi bon chercher un autre titre ? Vous connaissez les "Nouvelles Internationales" qui vous parviennent de la Suisse ?Cela vous explique tout. Le journal paraissant ici et qui porte le nom de "Service Mondial" a été supprimé, paraît-il, dans votre pays, en mars 1934, lors de l'affaire du meurtre du ministre. Voilà la réponse à votre question.

Nous voudrions faire reproduire la traduction roumaine ici à Erfurt, pour la simple raison qu'on journal expédié de l'intérieur la Roumanie (c'est ce qu'on nous dit) serait trop vite supprimé, sans compter les conséquences fâcheuses pour le rédacteur responsable roumain. Vous voyez le dilemme dans lequel nous trouvons; car vous dites le contraire quant à l'endroit de l'édition. Auriez-vous l'extrême gentillesse de discuter et d'éclairoir cette question le plus tôt possible avec Mr.Tri.? Nous vous en saurions bien gré.

Est-ce que vous ne pouvez me donner des détails sur l'organisation "Totul pentru Țară" et sur Z.C. ?

Merci beaucoup de la liste du Gouv. que vous nous avez compilée.

Ce que vous m'indiquez sur l'élargissement de la fusion C.-G. vers le groupement V.-V.(+) corrobore les nouvelles que nous avons de Jași. Je vois pas là, du reste, qu'ayant mis, il y a 15 ans, le nom de V.V. sur la liste de ceux qui "s'intéressent" au problème des problèmes, je n'avais pas tellement tort. Vous vous souvenez encore de vos remarques un peu scandalisées que vous m'aviez faites à ce sujet, il y a huit ans à peu près ? Je connaissais V.V. personnellement, et très bien, et je savais qu'autre fois il a été un des élèves d'Aureliu Popovici et de Lueger. Je sais aussi qu'il s'est fait franc-maçon à Paris: mais il l'aurait fait pour mieux servir sa nouvelle patrie, lors des négociations de paix. C'est comme cela qu'on l'avait forcé à s'incliner devant la politique juive. Enfin, on vera. Ce serait gentil de votre part de me tenir au courant sur le développement que, sans doute, cette question va prendre sous peu. Vous avez lu dans la "Freie Presse" que les Libéraux favoriseraient l'arrivée au pouvoir de la nouvelle coalition pour se venger des Tsaranistes. Et ceci malgré que le programme de ces derniers leur serait de beaucoup plus sympathique que celui des gens de C. et G.

Aujourd'hui je me permets d'attirer votre attention toute particulière sur un article extraordinaire et remarquable, publié dans les numéros 46 et 47 (du 16 et du 23 novembre 1935) de la "Revue Hebdomadaire" de Paris et paru sous le titre "Qui veut la guerre?" L'auteur anonyme, sans doute un Français de haute valeur, signe X X X. -Nous avons lu cet article avec un bien vif intérêt. Ses indications et ses conclusions correspondent entièrement à notre manière de voir. Elles corroborent, de plus la teneur des informations de nos correspondants et que nous avons publiée, en partie, en novembre et en décembre dernier, dans notre "Service Mondial" (paraissant en trois langues).

Or, il nous paraît de haute importance de faire connaître les vues et la documentation de cet article au plus grand nombre de nationalistes possible dans les divers pays aryo-chrétiens, et de faire parler les journaux bien-pensants de différentes nationalités du danger mondial grandissant qui menace notre civilisation tout entière, grâce aux menées scélérates de l'"Internationale Souterraine" composée par les éléments camouflés subversifs et conspirateurs, que l'article stigmatise d'une façon aussi nette que logique.

Il faut absolument que vous lisiez cet essai et que vous en donniez connaissance à vos amis en Roumanie et ailleurs. Voici l'adresse de la "Revue Hebdomadaire" : p. adr. Librairie Plon, 8, rue Garancière, Paris-6e. Il faudrait également savoir qui est l'auteur de ce fameux article.

Je serais heureux d'avoir bientôt de vos nouvelles et nous vous prions, cher Ami, d'agréer l'assurance de nos sentiments les plus distingués.

F. M.

.....

Răspunsul XII.

18 janvier 1936.

Jon J. Moţa
Calea Victoriei 63-65
București, I
Rumänien.

Me/1.

Cher Monsieur,

Aujourd'hui je me permets d'attirer votre attention toute particulière sur un article extraordinaire et remarquable,......................
(Se repetà textul final din scrisoarea precedentà)

.....

Răspunsul XIII.

Dr.Jon J. Moţa,Avocat
Calea Victoriei,63-65
București,I. (Rumänien)
Tgb.Nr.216.Mü.

Erfurt,le 28 juillet '36
Daberstedterstrasse 4.

Cher Monsieur,

Nous vous serions reconnaissants de bien vouloir nous dire si vous avez reçu en son temps nos lettres des 13 et 18 janvier dernier.

Nous n'avons plus de vos nouvelles depuis longtemps.

Vous seriez bien gentil de nous dire en même temps si vous avez reçu régulièrement les fascicules de notre petite feuille d'information "Nouvelles Internationales". Il s'agit d'une question d'ordre administratif.-Nous avons toujours continué à vous faire parvenir notre petit journal commercial. On nous informe aujourd'hui à notre grand étonnement que "personne ne le recoit plus à Bucureşti depuis le 15 février 1936". Veuillez nous communiquer quels sont les fascicules qui vous manquent ?

Nous serions très heureux d'avoir bientôt de nos nouvelles, et nous vous prions, cher Monsieur, d'agréer l'assurance de nos sentiments les plus distingués.

Fl.

.....

Răspunsul XIV.

Erfurt,den 21 September 1936

Herrn Dr. Jon J. Moţa
Advocat.
Bukarest I.
Calea Victoriei,63-65

Sehr geehrter Herr Doktor !

Ich komme mit einer Bitte zu Ihnen: Für eine Arbeit des "Welt-Dienstes" ist es unbedingt notwendig zu erfahren, welche Vertretungen deutscher Firmen in Rumänien in jüdischen Händen liegen. Ich nehme an, dass Sie als Freund und Mitarbeiter des "Welt-Dienstes" einige Minuten Zeit für uns erübringen können, um uns mitzuteilen, welche jüdischen Vertretungen deutscher Firmen Sie in Ruänien kennen. Da dieser Bericht alsbald zum Abschluss gebracht werden muss, ich ihn aber nicht beenden kann, ohne zu Rumänien Stellung genommen zu haben, bitte ich Sie, mir Ihre Nachricht alsbald zukommen zu lassen. Mit pan-arischen Gruss!

..o..

PARTEA III.

SCRISORILE LUI ION I. MOŢA

CĂTRE

"SERVICIUL MONDIAL"

traduse în româneşte de V.M.

București (Inchisoarea militară)
27 Martie 1934.

Dragă prietene,

Pentru faptul că de câteva luni mă aflu în închisoare nu-mi găsesc decât o singură vină: aceea de a nu fi păstrat, de vreme îndelungată, legătura cu prietenul meu P. pe care nu l-am uitat și nu-l voi uita niciodată. Bunătatea D-voatră prietenească îmi va ierta această greșeală. Dacă ați fi știut că tânărul D-voatră prieten era să fie asasinat -împreună cu Codreanu și alții- de către dușmanul comun și că de abia am ieșit dintr'o epocă de teroare bolșevică ascunsă sub mască democratică,-această zi a reluării legăturilor noastre ar trebui să fie o zi de sărbătoare și de bucurie, atunci când se uită și se iartă totul.

Nu este aici locul să vă povestesc toate faptele din ultimele luni. Ne găsim chiar în cursul unui proces de complot judecat de tribunalul militar, care ne acuză de a fi pregătit asasinarea lui Duca. Totul este minciună. Nici Codreanu, nici eu și nici altcineva, în afară de cei trei atentatori, n'au știut nimic de această hotărîre ieșită pe neașteptate din disperarea a trei din camarazii noștri, exasperați de teroare, de numeroasele asasinate polițienești (gen Philippe-Daudet-Stawisky), și de amenințarea permanentă [...] care -de la dizolvare- trăiau conducătorii Gărzii, fie că erau ascunși,fie că erau întemnițați- (cum eram eu la 29 Decembrie, ziua atentatului.) Dealtminteri,atentatul a avut darul să mărească aceste intenții criminale și chiar în noaptea de 29 spre 30 Decembrie a fost arestat un valoros fruntaș al Gărzii noastre, Sterie Ciumetti, pentru ca să fie găsit a doua zi asasinat în marginea câmpului. In momentul de față această amenințare a mai scăzut, dar o condamnare rămâne ca un semn de întrebare deși nici unul dintre noi n'are vreo vină.

Viitorul nostru poate fi strălucitor sau trist. Situație mijlocie nu există. Poate Dumnezeu ne va feri de o soartă nedreaptă și nemeritată și disperarea iudo-masonică nu va putea să-și atingă scopurile criminale.

Verdictul este așteptat înaintea Paștilor.

Trebue să închei. Dl Emilian vă va complecta informațiile.

Adresa mea la București (am părăsit Orăștia de un an și jumătate)este: Calea Victoriei 63. Dar orice corespondență este cenzurată. Primiți, dragă prietene, făgăduiala reluării unei corespondențe regulate cu Dv. precum și asigurarea vechilor mele sentimente de prietenie și de înaltă stimă.

Ion I. Moța.

---

28 Aprilie 1934.

Continui....de acasă unde mă găsesc de la 5 Aprilie.

---...---

ION I. MOȚA
Doctor în Drept.Advocat.
B U C U R E Ș T I, I.
Calea Victoriei 63-65;Telefon 3.13.85.

28 Aprilie 1934.

Așadar continui, dragă prietene și Domnule P.

Scrisoarea alăturată pe care v'am scris-o la 27 Martie din închisoare militară, s'a rătăcit și v'o trimit tot eu astăzi. Inchipuiți-vă, scumpe d-le de P. că toate hârtiile și arhivele noastre, au fost scotocite, distruse. Chiar și mobilierul. Dezordinea materială se face astfel simțită și în faptele noastre: se neglijează corespondența regulată, se uită o grămadă de obligațiuni, până la reconstruirea unui cadru în care să se poată lucra normal. Să ni se ierte, deci, toate întârzierile și neglijențele, dat fiind că vechi noștri prieteni își păstrează în totdeauna prețioasele lor locuri în inimile noastre.

Cred că nu este necesar să vă mai dau știri de pe la noi, deoarece presa germană conține reportaje destul de exacte în ceeace privește Garda de Fier. Totuși, uneori citesc tăeturi din ziarele străine, chiar germane, pline de neadevăruri și de fantezii adesea caraghioase. Ar fi de dorit să se cear la obârșie, la noi (deasemenea și mie), toate lămuririle, în ceeace ne privește. Chiar datele biografice din presa germană binevoitoare, în privința lui C.Z.C. sunt adesea false. Din păcate aceasta este greșala noastră a tuturor, cari nu păstrăm o legătură continuă și regulată cu aceia care ar putea să informeze bine opinia publică din străinătate.

Primesc uneori "Serviciul Mondial", pentru care vă felicit. Voi încerca să ajut la răspândirea lui, de îndată ce vom începe o activitate regulată.

Dacă actualul regim va continua, se pare că noi vom sta liniștiți câteva luni pentru a lăsa pe luptătorii noștri să se odihnească. Dar cel mai târziu în toamnă, chiar dacă partidul liberal se va menține la putere, vom începe o intensă activitate. In orice caz, noi nu așteptăm o biruință decât după doi ani de organizare și educare a cadrelor noastre. Curentul popular pentru noi este foarte mare (ne depășește chiar); în cazul unor alegeri libere, vom fi partidul cel mai tare. După marea bătălie de astă iarnă care nu ne-a costat decât câțiva morți dar care a fost în orice caz spăimântătoare, se pare că teroarea nu se va mai repeta pe viitor în acelaș "tempo".

Stând cu totul la dispoziția D-vs, sfârșesc prin a vă ruga să nu fiți prea pretențios în ceeace privește scrisoarea de față, făcută în grabă și în mijlocul turburărilor de tot felul. Din fericire, sănătatea lui C.Z.C. ca și a mea nu sunt prea sdruncinate: se vor îndrepta. In așteptarea rândurilor D-voastră și cu dorința de a vă mulțumi printr'o corespondență viitoare, regulată și ordonată, vă trimit întreaga mea afecțiune.

Ion I. Moța.

--------...--------

Sibiu (România)
18 August 1934.

Dragă domnule Pottere,

Ultima scrisoare a Dvs din 8 August, precum și cea precedentă prin care mă invitați la Adunare, mi-au sosit cu oarecare întârziere, aici la țară, unde mă odihnesc puțin după o iarnă destul de obositoare.

Răspunsul meu nu a fost prea iute, fiindcă nu eram sigur încă dacă într'adevăr piedicile pentru participarea unui membru, cel puțin, din Garda de Fier, la adunarea d-voastră (a noastră) de la 26 August, de neînvins. In această privință am dus corespondență cu socrul meu, profesorul Codreanu, și de

Scrisoarea alăturată pe care v'am scris-o la 27 Martie din închisoarea militară, s'a rătăcit şi v'o trimit tot eu astăzi. Inchipuiţi-vă, scumpe dl. de P. că toate hârtiile şi arhivele noastre, au fost scotocite, distruse. Chiar şi mobilierul. Dezordinea materială se face astfel simţită şi în faptele noastre: se neglijează corespondenţa regulată, se uită o grămadă de obligaţiuni, până la reconstruirea unui cadru în care să se poată lucra normal. Să ni se ierte, deci, toate întârzierile şi neglijenţele, dat fiind că vechii noştri prieteni îşi păstrează în totdeauna preţioasele lor locuri în inimile noastre.

Cred că nu este necesar să vă mai dau ştiri de pe la noi, deoarece presa germană conţine reportaje destul de exacte în ceeace priveşte Garda de Fier. Totuşi, uneori citesc tăeturi din ziarele străine, chiar germane, pline de neadevăruri şi de fantezii adesea caraghioase. Ar fi de dorit să se ceară la obârşie, la noi (deasemenea şi mie), toate lămuririle, în ceeace ne priveşte. Chiar datele biografice din presa germană binevoitoare, în privinţa lui C.Z.C. sunt adesea false. Din păcate aceasta este greşala noastră a tuturor, cari nu păstrăm o legătură continuă şi regulată cu aceia care ar putea să informeze bine opinia publică din străinătate.

Primesc uneori "Serviciul Mondial", pentru care vă felicit. Voi încerca să ajut la răspândirea lui, de îndată ce vom începe o activitate regulată.

Dacă actualul regim va continua, se pare că noi vom sta liniştiţi câteva luni pentru a lăsa pe luptătorii noştri să se odihnească. Dar cel mai târziu în toamnă, chiar dacă partidul liberal se va menţine la putere, vom începe o intensă activitate. In orice caz, noi nu aşteptăm o biruinţă decât după doi ani de organizare şi educare a cadrelor noastre. Curentul popular pentru noi este foarte mare (ne depăşeşte chiar); în cazul unor alegeri libere, vom fi partidul cel mai tare. După marea bătălie de astă iarnă care nu ne-a costat decât câţiva morţi dar care a fost în orice caz spăimântătoare, se pare că teroarea nu se va mai repeta pe viitor în acelaş "tempo".

Stând cu totul la dispoziţia D-vs, sfârşesc prin a vă ruga să nu fiţi prea pretenţios în ceeace priveşte scrisoarea de faţă, făcută în grabă şi în mijlocul turburărilor de tot felul. Din fericire, sănătatea lui C.Z.C. ca şi a mea nu sunt prea sdruncinate: se vor îndrepta. In aşteptarea rândurilor D- şi cu dorinţa de a vă mulţumi printr'o corespondenţă viitoare, regulată şi ordonată, vă trimit întreaga mea afecţiune.

Ion I. Moţa.

--------...--------

Sibiu (România)
18 August 1934.

Dragă domnule Pottere,

Ultima scrisoare a Dvs din 8 August, precum şi cea precedentă prin care mă invitaţi la Adunare, mi-au sosit cu oarecare întârziere, aici la ţară, unde mă odihnesc puţin după o iarnă destul de obositoare.

Răspunsul meu nu a fost prea iute, fiindcă nu eram sigur încă dacă într'adevăr piedicile pentru participarea unui membru, cel puţin, din Garda de Fier, la adunarea d-voastră (<u>a noastră</u>) de la 26 August, de neînvins. In această privinţă am dus corespondenţă cu socrul meu, profesorul Codreanu, şi de

curând i-am vorbit deasemenea şi Căpitanului, pe care l-am văzut la munte, unde se află de la 1 Iulie (şi unde, între timp, conduce un centru de instrucţie şi educaţie legionară).

Credeţi-mă, prietene, o singură piedică, de neînvins, ne sileşte să vă producem durerea de a nu putea găsi cei 10-15 mii de lei necesari pentru călătorie şi paşaport. Ar părea de necrezut, şi totuşi este adevărat. Sunt alte nevoi, foarte grabnice, care consumă puţinele fonduri anemice şi care se pot procura cu multă greutate prin subscripţiile membrilor noştri.

Dar, din moment ce Dl Cuza participă la adunare,-după cum suntem informaţi-, mişcarea antisemită românească nu va fi fără reprezentant. Deşi suntem despărţiţi, chestiunea jidovească din România va fi, desigur, prezentată de dânsul întocmai ca şi de noi, în ceea ce priveşte, cel puţin, documentarea asupra fenomenelor, şi faptele. Este adevărat că în privinţa soluţiilor există oarecare deosebire între noi, după cum ştiţi dealtfel, deoarece Dl Cuza vede această soluţie prea simplu, mecanic, printr'un simplu joc al mecanismului de Stat (şi încă cu păstrarea democraţiei şi a Statului născut din concepţiile revoluţiei franceze.), pe când noi înfăţişem, ca singură posibilă, o soluţie strâns legată de o acţiune de renaştere morală a poporului nostru şi de o reformă integrală a Statului democratic actual. Dar ceea ce i teresează mai întâi este chestiunea documentării, şi aceasta va fi îndeplinită prin prezenţa Dlui Cuza.

In legătură cu svonurile care circulă cu privire la "Garda de Fier" şi despre care îmi vorbiţi, nu ştiu tocmai de ce este vorba. Poate sunt calomnii de ale partidului cuzist (care n'a respectat niciodată buna cuviinţă şi obiectivitatea, cum facem noi în raporturile noastre), care, neputând într'alt chip să lupte împotriva noastră, afirmă că noi facem tranzacţiuni cu masoneria. Trebue oare să mai desminţim aceste enormităţi când, nu mai departe decât în această iarnă, masoneria pariziană, a fost învinsă de noi după o luptă pe viaţă şi pe moarte ? Nimic altceva decât profundul nostru dispreţ poate fi răspunsul acestor insinuări, pe care viitorul se va îngriji să le desvăluiască în toată mârşăvia lor.

La revedere, dragă prietene, cu un alt prilej.

Primiţi salutările mele cordiale.

Ion I. Moţa.

------...------

Bucureşti, 6 Decembrie 1934.

Dragă domnule (de) Pottere,

O ştire bună : voi participa, la 16 şi 17 Decembrie, la congresul dela Montreux (Elveţia) organizat de către "Comitetele de acţiune pentru universalitatea Romei" (Comités d'Action pour l'Universalité de Rome)-(revista "Roma Universa"). Această participare mi-a fost înlesnită prin faptul că organizatorii congresului plătesc cheltuelile de drum (adaog acest lucru pentru ca absenţa mea la adunările Dvs, la care aşi fi dorit atât de mult să iau parte, să nu fie greşit interpretată.)

Trebue oare să mai adaog cât de fericit voi fi de a vă întâlni la Montreux, unde cred că aţi fost invitat ?

Pot deci sfârși această scrisoare cu urarea : pe curând !

Vă salută prietenește, al Dvs.,

Ion I. Moța.

P.S. Călătoria o fac pe ruta Timișoara-Zagreb-Milano-Montreux. La fel și la întoarcere.

-----...-----

București, 5 Februarie 1935.

Dragă prietene,

V'ați obișnuit, desigur -după atâția ani- cu întârzierile corespondenței mele, cu această neorânduială pe care nu mai ostenesc a mi-o imputa fără a reuși să mă îndrept (deși nu este în firea mea), încât cu siguranță că n'ați pierdut răbdarea așteptând răspunsul meu. In sfârșit, iată-l. Dar, fiți sigur, dragă prietene, (scump și vechiu prieten) că momentele pe care le petrec, scriindu-vă îmi dau o vie satisfacție și că sunt totdeauna fericit și mulțumit de păstrarea legăturilor noastre, pe care sper să le văd întărindu-se și desvoltându-se, cu toate insuccesele relative ale acțiunei noastre comune din ultimii ani (spun insucces în sens subiectiv, adică această acțiune nu este atât de desvoltată cum am fi dorit-o).

Montreux. Imi cereți să vă dau știri de aici. Cunoașteți, negreșit, textul ordinelor de zi votate. Au apărut și în ziare. Cunoașteți, deasemenea, din jurnalul dlui Somville, rezumatul introducerii mele în discuțiunea problemei jidovești (care, fără mine, n'ar fi fost, probabil, discutată în congres). Jurnalul dlui Somville, din care eu n'am primit decât primul număr, conținând dările de seamă de la Montreux, a publicat, după cum se pare, în alt număr discuțiunea asupra acestei probleme, discuțiune pe care eu o socot ca operă esențială a acestui congres. Ordinea de zi are oarecari rezerve ("anumite grupări de jidani", etc.), dar ținând socoteală de faptul că delegații, în marea lor majoritate, nu cunoșteau de loc datele adevărate ale acestei probleme, cred că această ordine de zi este un prețios început într'o acțiune care va putea fi foarte folositoare și importantă. Nu mă pot plânge că, în această problemă, esențială pentru noi, am întâlnit rea credință, ci numai ignoranță, la unii, și o insuficientă informație, la alții. (Afară de dl Hoornaert și fostul ministru grec Mercouris, cari aveau concepții lamentabile, poate chiar vreo influență nesigură.) Chiar și Italienii, mai ales ei, ași putea spune (excepție făcând acest minunat domn Somville și delegatul Meyer al Olandei, cari erau în întregime "sioniști 100% și buni cunoscători ai problemei) au avut o atitudine leală, ținând socoteală de faptul că în realitate la ei această problemă nu se pune decât foarte puțin, în mod indirect. N'am ferit de a căuta să impun o unitate de vedere filosofică asupra fundamentului problemei (mai ales în chestiunea rasistă), ținându-mă pe un teren de bun simț practic: nu se poate contesta că Jidanii sunt un popor, că există popoare și deci o problemă jidovească, fără a ne îngriji de a da acestei chestiuni a naționalităților, pentru moment cel puțin, o aceeași explicație, rasistă sau numai spiritualistă, în felul celei franco-italiene. Cu statisticile în mână, munca mea a fost destul de ușoară, de vreme ce am evitat să leg existența problemei de faptul acceptării în mod obligatoriu a unei singure doctrine asupra naționalității și structurii poporului. Cred că este de o covârșitoare importanță

pentru această iază de început a constituirii unui front mondial anti-iudaic, de a nu începe discuțiunea filosofică de care m'am ferit. Chiar o înțelegere italo-germană, asupra acestei probleme, va fi mai ușor de făcut dacă nu s'ar prezenta chestiunea jidovească ca explicabilă numai prin doctrina rasistă și deci de a pretinde legarea indisolubilă a acțiunei anti-iudaice și rasiste. Eu, recunosc, sunt rasist, cu oarecari rezerve (de pildă, nu admit ca religiunea să fie fundată pe specificul rasei, specific pe care ea poate să-l aibă în formele exterioare, în ritualul său, dar nu în conținutul său, care nu este de esență umană, ci divină, ajunsă la noi prin revelație și nu prin geniul rasei; apoi, eu cred că, afară de jidani, căutarea purității sângelui național nu trebue să fie împinsă dincolo de o anumită limită moderată, fiind că asimilarea popoarelor ne-iudaice este un fapt real și care, afară de anumite cazuri excepționale, nu este dăunătoare unui popor în așa fel încât să se încerce a se evita cudesăvârșire în viitor -fără a admite, bine înțeles, o acțiune de desnaționalizare forțată, nenaturală, etc. Dar, deși rasist, cred că comandamentul momentului politic al acțiunii noastre comune impune această conduită, prin care am ajuns, susținut mai ales de d-nii Somville și Meyer, să fac a se vota cu unanimitate un ordin de zi în care se vorvește de "Stat în Stat", pe care îl constituesc Jidanii, de "acțiunea lor nefastă", "distrugătoarea civilizației creștine", de "instalare ca în țară cucerită", despre "denunțarea cu angajamentul de a lupta" împotriva acestui pericol.

Știți că am cerut ca la viitoarele adunări Germanii să nu fie evitați, ci invitați. Am menționat chiar o serie de organizațiuni cu "Serviciul Mondial" în frunte (fapt care a scăpat reportajului din ziarul d-lui Somville), cerând să fie invitate la viitoarele adunări. Nădăjduesc că dorința mea va fi realizată în viitor.

Vi s'a povestit, apoi, deliciosul incident pe care l-am avut cu Titulescu, care locuia acelaș hotel în care avea loc Congresul ? El a ordonat să se facă o percheziție ilegală (fără autorizația justiției), în camera mea, de către agenții poliției elvețiene, pentru a căuta arme și explozibile. Mi s'a luat, deasemenea, un interogatoriu asupra Gărzii de Fier, pe care o reprezentam. Congresul a protestat cu violență împotriva acestei jigniri, învinovățând direct pe Titulescu. Eu i-am scris o scrisoare interesantă. Toate acestea l-au silit să vie în persoană la banchetul nostru de închidere (incidentul se petrece în aceeași zi) ca să se scuze. Eu nu m'am dus să-i vorbesc și să mă scuz la rândul meu pentru scrisoarea violentă pe care i-am trimis-o. Atunci el ceru permisiunea de a rămâne cu noi la masă în semn de respect. In timpul toastului meu pentru morții Gărzii de Fier "uciși de către guvern", toată lumea, împreună cu Titulescu, s'a sculat în picioare pentru a păstra un minut de reculegere. Era umilitor pentru adeversarul nostru și aș fi preferat ca să evite această umilire ca și aceia de a asculta celelalte toasturi carile loveau toate în sistemul lor democratic, masonic, jidănesc și asasin. In discuțiunile particulare cu delegații (eu l-am evitat și în celelalte zile, înafară de accident, deși el căuta să-mi vorbească), el s'a pronunțat chiar în favoarea lui numerus clausus.

A propos de numerus clausus. Zilele acestea, fostul președinte de consiliu, membru al partidului național-țărănesc, dl Vaida-Voevod, a cerut direcției partidului său să înscrie în program numerus clausus. Propunerea a fost respinsă

dar este foarte simptomatic că chiar reprezentanţii vechei lumi încep a recu-noaşte necesitatea reformelor preconizate de noi.

In ceeace priveşte organizaţia noastră, ea lucrează fără publicitate şi cu rezultate serioase. In curând activitatea publică va fi reluată.

Pentru distribuirea la noi a "S.M." prin poşta noastră, încercaţi să tri-miteţi pachetele pe această adresă : Ştefan Anastasescu, Bucureşti, Calea Şer-ban Vodă No.43. Este o persoană de perfectă încredere, binevoitoare cauzei noastre şi care se va îngriji de expedierea prin poştă (va trebui să i se d... pentru cheltuelile de poştă 25 de bani(1/4 lei) de fiecare număr şi costul plicului. Luaţi legătură dirrect cu acest domn care este unul din bunii mei prieteni şi care este inştiinţat. Dacă pachetele nu vor ajunge, încercaţi să le trimeteţi de la Paris. Succesul nu este exclus.

De moartea cărui Monsenior vorbiţi ? Acela cu care am avut plăcerea să fac cunoştinţă la Budapesta în 1925 ?

In curând va apărea la Roma o carte conţinând darea de seamă amănunţită a tuturor lucrărilor de la Montreux. Incercaţi să vi-o procuraţi pentru a fi bine informat.

Pentru procesul de la Berna, am avea persoane competente (aşi recomanda pe dl profesor Cătuneanu, adresa : Cluş, la Universitate) dar nu ştiu dacă s'ar putea deplasa. Dl Cătuneanu, care are ceva avere şi o mare pasiune şi bu-nă voinţă pentru cauza noastră comună, fiind în acelaş timp şi o mare compe-tenţă (este deasemenea un om de o înfăţişare impresionantă) ar putea să facă acest sacrificiu. Rugaţi-l, referindu-vă la recomandarea mea.

Salutări prieteneşti.

Ion I. Moţa.

------...------

Bucureşti, 15 Iunie 1935.

Dragă Domnule Farmer,

Zăbavnic ca totdeauna, nu vă mai cer iertare. Păstrez numai, necontenit, speranţa de a ajunge să pun mai multă ordine în viaţa mea personală foarte dezorganizată, pentru a putea mai bine face faţă la ceeace se aşteaptă de la mine, pentru datoria noastră.

Incerc să vă răspund la scrisorile din 27 Februarie şi din 6 Mai.

Montreux. Nu ştiu dacă v'am lămurit deajuns despre ce am făcut la Montreux. Conştiinţa mi-e împăcată. Am luptat din toate puterile să ajut cauza antisemi-tă, iar dacă n'am putut face minuni, cred, totuşi, că am servit cauza comună, fixând stâlpii pentru viitoarele bătălii care vor putea da rezultate mai mul-ţumitoare. Din acest punct de vedere, dl Somville v'ar putea informa mai bine despre cele petrecute la Montreux. Chiar dacă în clipa de faţă concluzia ... că-i prea puţin de făcut, deocamdată, din punct de vedere practic ,în cauza apărării anti-iudaice, alături de fascism,-cred că este folositor de a lucra în câmpul lor, în direcţia noastră-,şi surprizele plăcute ale viitorului nu sunt excluse, deoarece elocvenţa tezei noastre este de aşa natură, că nu i ... poate rezista şi se va obţine, dacă nu o acţiune de luptă alături de noi, cel puţin o atmosferă de simpatie, mai mult sau mai puţin mărturisită, pentru cauza noastră: atmosferă pe care,de altfel,am găsit-o şi la congresul dela Mon-treux.

Ziarele Dlui Cuza mă atacă fiindcă aşi fi participat la un "congres masonic". Ştiu că dacă acest congres a avut rezerve faţă de chestiunea jidovească, a condamnat totuşi cu o admirabilă energie francmasoneria şi a manifestat o mare simpatie colonelului Fonjallaz, care nu poate fi considerat -după cât mi se pare- ca mason. Dar despre asta ce credeţi ? Unul din articolele "cuziştilor" semnat de Dl George Cuza însuşi,împotrivă-mi, în legătură cu "iudaizarea" mea la Montreux, se întemeiază chiar pe un reportaj al Serviciului Mondial,încheind că eu sunt descalificat, neputând pe viitor să mă mai numesc antisemit. Puţin îmi pasă de aceste acuzaţii care mă desgustă. Excesele partidului cuzist împotriva noastră, minciunile şi intrigile sunt, din nenorocire, chestiuni foarte vechi. Tot ce pot spune este că viitorul va dovedi mai bine radicalismul nostru antisemit. Noi "gardiştii" suferim cele mai mari persecuţii tocmai din cauza antisemitismului nostru primejdios,pe care d-na Lupescu nu ni-l poate ierta. După ce această femeie a complotat împotriva vieţii noastre,în fi..., legere cu francmasoneria franceză şi mondială; după ce a împins pe Duca să ucidă şi să ne distrugă; după ce numai cu ajutorul lui Dumnezeu mai suntem în viaţă, este într'adevăr foarte plăcut să asculţi acuzaţiile de a fi trădat cauza antisemită. Aceeaşi "femeie" a organizat, acum câteva luni, un complot pentru uciderea Căpitanului, cu concursul ocult al ministrului Franasovici, acestei canalii de Şeicaru, directorul ziarului "Curentul", a celeilalte canalii de Gheorghiade şi a unui legionar trădător Stelescu. Cu toate acestea, nu merităm -după părerea dlui Cuza -cinstea de a fi antisemiţi. De ce oare ... tă sinistră jidoavcă, care împlineşte la noi rolul eroinei lor istorice, ... nu urăşte în aceeaşi măsură pe aceşti domni Cuza şi nu caută să-i ucidă şi ei şi să le distrugă organizaţia ? Fiindcă n'are frică de ei; ea şi ai săi au teamă decât de un singur om: de Căpitanul nostru. Iată certificatul nostru de credinţă cel mai bun: ura sălbatică a jidovimii şi a jidoavcei "noastre". Dar, dragă prietene, nu vreau să vă amărăsc cu aceste josnicii. Trebue,totuşi, să fie puse la punct, căci, cine ştie, într'o zi sau alta, noi vom intra în mormântul pe care ni-l pregătesc duşmanii noştri comuni, şi e bine ca prietenii să ştie cine am fost. Nu este vorba aici de o glumă. Din nenorocire, ... Jidanii noştri şi Jidoavca, stăpâna Palatului, sunt în panică şi văd evident şi apropiata venire la putere a lui Codreanu şi deci sfârşitul dominaţiei lor. Să credeţi ceeace vă spun: biruinţa lui Codreanu este absolut sigură, oricât de inexistentă ar părea forţa sa în clipa de faţă. Jidanii o ştiu. Toate celelalte mişcări, Cuza, Goga, Vaida, n'au nici o valoare: ele pot, în cazul cel mai bun, să constitue o introducere la victoria legionară, singura care va rezolva problema jidovească în chip radical. Aşadar, ei toţi n'au frică decât de Codreanu. <u>Şi neîncetat se gândesc să-l ucidă</u>. Un singur lucru îi opreşte: cunosc formidabila organizare de răzbunare, pusă în întregime la punct, din partea legionarilor, cari nu vor cruţa pe nimeni şi vor distruge pe absolut toţi vinovaţii, convinşi că misiunea legionarilor, fără Codreanu, nu mai poate fi alta decât aceea de a sgudui istoria românească pentru secole,prin pilda îngrozitoare a unei nemiloase pedepsiri. Ştim că acest război de pedepsire ne va costa viaţa noastră a tuturor, dar o vom da cu bucurie, siguri fiind că în acelaş timp, împreună cu noi, vor muri sute de vrăjmaşi vinovaţi de trădarea patriei (şi numai marii vinovaţi, nu jidanii mărunţi.) Acest lucru este bine cunoscut de către Jidoavcă şi de ai săi, şi deaceea îi este teamă.

şi are dreptate să-i fie frică, căci în faţa miilor de oameni gata de moarte nu există tehnică represivă, care să poată apăra pe vinovaţi. Iată ceeace explică faptul că furia lor nu se poate realiza. Dar, cine ştie, dacă la un moment dat nu-şi vor pierde mintea şi nu va veni prăbuşirea. Aflaţi dar, dragă prietene, că preţuesc acuzaţiile pe care ni le aduc antisemiţii, cari nu cunosc nici o primejdie în lupta lor şi se mulţumesc să defăimeze.

Imi vorbiţi de încercările de a pune capăt acestor lupte reciproce. V'am lămurit, mi se pare, dece sunt contra unei fuziuni a organizaţiilor, căci aceasta altereazǎ unitatea, când nu se face între oameni cu acelaş conţinut spiritual, în sensul luptei eroice. Forţa noastră stă în unitatea şi spiritul nostru de jertfă, în credinţa totală în şeful nostru. O fuziune ar distruge toate acestea, credeţi-mă, chiar dacă o scrisoare nu-mi îngăduie să vă lămuresc mai amănunţit. Noi rămânem singuri, prieteni cu cei care sunt de bună credinţă, dar fără a face o uniune totală cu ei, tocmai pentru a evita viitoarele lor compromisuri, mişelii şi slăbiciuni.

Iată destul pentru capitolul "Montreux".

<u>Felurite</u>:

Serviciul Mondial ne vine aproape regulat.

Vă voi trimite adresele cerute; nu le am deocamdată.

Deasemenea nu mai am adresa dlui Meyer. Poate o are dl Somville.

Voi încerca să vă trimit o broşură cu dările de seamă dela Montreux. N'e decât una singură. Au fost scoase din ele toate amănuntele marei discuţiuni asupra problemei jidoveşti.

Imi vorbiţi de intrigi "în sânul Gărzii şi al LANC-ului". In mijlocul Gărzii noastre nu există nici o intrigă. Noi suntem toţi strânşi într'un singur bloc spiritual în jurul Căpitanului nostru, gata de moarte pentru Legiune sau pentru a o răzbuna. Nici o organizaţie nu are unitatea noastră. Cazul trădătorului Stelescu este cu totul întâmplător, fără rădăcini, un fel de Strasser sau Rhoem (ai mişcării dvs.), dar de mai mică importanţă.

Aştept totdeauna cu plăcere rândurile dvs. Vă felicit pentru munca însufleţită pe care o depuneţi în vederea procesului de la Berna, care va fi deschis într'o bună zi.

Urările mele cele mai bune şi expresiunea vechii prietenii care ne leagă.

Ion I. Moţa.

-----...-----

Balcic (Marea Neagră)
11 August 1935.

Dragă prietene,

Vă trimit din scurta mea şedere la Balcic toate salutările prieteneşti, cu rugămintea de a-mi răspunde dacă aţi primit lunga mea scrisoare recomandată de acum două luni. Iertaţi-mă că vă scriu cu creionul. Acea scrisoare era foarte importantă.

Urările mele cele mai bune.

Ion I. Moţa.

-----...-----

Şi are dreptate să-i fie frică, căci în faţa miilor de oameni gata de moarte nu există tehnică represivă, care să poată apăra pe vinovaţi. Iată ceeace explică faptul că furia lor nu se poate realiza. Dar, cine ştie, dacă la un moment dat nu-şi vor pierde mintea şi nu va veni prăbuşirea. Aflaţi dar, dragă prietene, că preţuesc acuzaţiile pe care ni le aduc antisemiţii, cari nu cunosc nici o primejdie în lupta lor şi se mulţumesc să defăimeze.

Imi vorbiţi de încercările de a pune capăt acestor lupte reciproce. V'am lămurit, mi se pare, dece sunt contra unei fuziuni a organizaţiilor, căci aceasta alterează unitatea, când nu se face între oameni cu acelaş conţinut spiritual, în sensul luptei eroice. Forţa noastră stă în unitatea şi spiritul nostru de jertfă, în credinţa totală în şeful nostru. O fuziune ar distruge toate acestea, credeţi-mă, chiar dacă o scrisoare nu-mi îngăduie să vă lămuresc mai amănunţit. Noi rămânem singuri, prieteni cu cei care sunt de bună credinţă, dar fără a face o uniune totală cu ei, tocmai pentru a evita viitoarele lor compromisuri, mişelii şi slăbiciuni.

Iată destul pentru capitolul "Montreux".

Felurite:

Serviciul Mondial ne vine aproape regulat.

Vă voi trimite adresele cerute; nu le am deocamdată.

Deasemenea nu mai am adresa dlui Meyer. Poate o are dl Somville.

Voi încerca să vă trimit o broşură cu dările de seamă dela Montreux. N'e decât una singură. Au fost scoase din ele toate amănuntele marei discuţiuni asupra problemei jidoveşti.

Imi vorbiţi de intrigi "în sânul Gărzii şi al LANC-ului". In mijlocul Gărzii noastre nu există nici o intrigă. Noi suntem toţi strânşi într'un singur bloc spiritual în jurul Căpitanului nostru, gata de moarte pentru Legiune sau pentru a o răzbuna. Nici o organizaţie nu are unitatea noastră. Cazul trădătorului Stelescu este cu totul întâmplător, fără rădăcini, un fel de Strasser sau Rhoem (ai mişcării dvs.), dar de mai mică importanţă.

Aştept totdeauna cu plăcere rândurile dvs. Vă felicit pentru munca înmulţită pe care o depuneţi în vederea procesului de la Berna, care va fi deschis într'o bună zi.

Urările mele cele mai bune şi expresiunea vechii prietenii care ne leagă.

Ion I. Moţa.

-----...-----

Balcic (Marea Neagră)
11 August 1935.

Dragă prietene,

Vă trimit din scurta mea şedere la Balcic toate salutările prieteneşti, cu rugămintea de a-mi răspunde dacă aţi primit lunga mea scrisoare recomandată de acum două luni. Iertaţi-mă că vă scriu cu creionul. Acea scrisoare era foarte importantă.

Urările mele cele mai bune.

Ion I. Moţa.

-----...-----

Dragă prietene, București, 21 Decembrie 1935.

Vă răspund -cu întârziere ca totdeauna- la ultimile două scrisori(răspuns pe care-l scriu între două trenuri, în grabă, pentru a nu-l mai amâna), informându-vă că traducătorul dvs. nu poate fi acceptat. Este aproape uimitor: mi se pare că sunt doi care au tradus aceste texte, fiindcă unele fraze sunt acceptabile, chiar bune, altele sunt infecte, dacă îmi îngăduiți să fiu sincer. Așadar, această persoană nu corespunde. Dealtminteri ea n'a făcut o traducere conștiincioasă, căci a înlăturat nu numai cuvinte, dar idei și părți întregi din fraze. Mi se pare că a vrut să facă o prescurtare, nu prea fericită. Deci :

1. Dacă v'ați hotărît să publicați textul românesc (lucru folositor, fără îndoială, dar nu absolut indispensabil, deoarece la noi 90% dintre intelectuali vorbesc limba franceză sau germană ori cel puțin pot citi), mă voi îngriji să vă găsesc un bun traducător (cred că dl Țânțăreanu, despre care v'-am vorbit, s'ar însărcina și va fi negreșit bucuros,-adresa sa actuală: Ion Țânțăreanu, funcționar la Soc."Mica" Brad,jud.Hunedoara).

2. Pentru contul poștal, va fi mai greu, fiindcă persoanele de încredere se tem să nu fie acuzate, din partea autorităților sau a adversarilor politici că ascund subvențiile germane sub o mască comercială. Numai printr'un străin cetățean german, s'ar putea împlini acest neajuns: ca el să deschidă cont pentru sine (dacă nu se teme de expulzare) atunci direct pe numele lui Bodung Verlag, care va găsi un reprezentant ce se va însărcina cu chestiunile de administrație. Intelegeți punctul delicat al acestei chestiuni.

3. "<u>Un alt titlu</u>". La ce bun, dacă buletinul va fi mereu tipărit în străinătate ? Va fi curând descoperit și interzis. Gândiți-vă mai bine să editați această ediție, aici, în România, dacă o găsiți convenabilă. Dl Trifu ar putea, poate, să vă dea concursul. Este devotat și dispune de mijloace și de timp, cari mie îmi lipsesc. Ați dori să iau legătura cu el în acest sens ?

4. Miniștri noștri, dacă sunt toți sau nu masoni, nu știu, dar sigur este că toți în bloc sunt <u>sub controlul</u> masonic. Sunt convins că aproape toți sunt masoni. Ministrul mason Lapedatu, de la ministerul cultelor și artelor, a obținut din partea "Sf.Sinod" al bisericei noastre ortodoxe -vă dau un exemplu- o hotărîre,prin care membrii Gărzii de Fier (numele cel nou al partidului "Tôtul pentru Țară"),cari au început o campanie pentru construirea a numeroase biserici, să fie împiedicați să continue aceste construcțiuni benevole, pe care ei le făceau fără a cere subvenții, din dragoste de Christos, ca și pentru a forma un nou cadru de educație morală pentru omul de mâine. Nu știu dacă sunt înrudiți cu Jidanii, dar, din punct de vedere <u>spiritual</u>, toți sunt sub influența lor, le sunt slugi. Iată deasemenea numele celor pe cari doriți să-i cunoașteți:

Președenție:	Gheorghe Tătărescu
Interne:	Inculeț (fost revoluționar rus;Român din Basarabia)
Instrucțiune Publ.:	Angelescu (mai patriot decât ceilalți)
Culte și Arte:	Lapedatu
Răsboi:	general Angelescu
Comunicații :	Franasovici (omul dnei Lupescu,care a pregătit complotul pentru asasinarea lui Codreanu în Septembrie 1934).

Industrie : Costinescu
Finanțe : Antonescu
Domenii : Sassu
Pe câțiva poate i-am uitat.

..

Ceva mai interesant:

Pare din ce în ce mai probabil că viitorul guvern va fi un bloc Cuza-Goga-Vaida, cu program antisemit ! Aceasta face parte dintr'un mare plan de abatere a mișcării naționale de pe linia sa radicală, adică a noastră (Garda de Fier).

Dl Cuza a fost ieri, pentru întâia dată în viața sa, primit de Rege și reținut la masă. Știți că dnii Cuza și Goga au fuzionat, că LANC nu mai există, iar noul partid se numește "partidul național-creștin". Zilele acestea ei au constituit un "bloc parlamentar naționalist" cu dl Vaida (au 32 de parlamentari, cel mai puternic partid după partidul guvernamental).

Noi stăm de o parte !

Cu nici un preț fuziune sau colaborare, fiindcă înfrângerea blocului este sigură, scopul său fiind de a abate mișcarea națională și a o vârî în lacurile mazuriene ale compromisurilor.

Viitorul o va dovedi, din păcate, fără ca intervenția noastră să-i poată împiedeca de la această rușine și înfrângere.

Iertați-mi, dragă prietene, forma, inadmisibilă pentru un om ordonat, în care vă scriu. Mă simt chiar foarte obosit. Viața pe care o duc este așa de plină de ocupații și nemulțumiri copleșitoare. Dacă îmi pare rău de ceva este că această scânteie de potențial spiritual, care a dorit (o mai dorește oare încă ?) să se desvolte în slujba unei cauze bune, se stinge, cu încetul, înnăbușită de o viață care nu ne cruță de loc. Dar, oricum : vom sta în picioare, până la capăt.

Cele mai bune urări de sărbători,
și sentimentele mele cele mai bune.

Ion I. Moța.

-----...-----

CUVÂNT DE ÎNCHIERE

(Geneza şi urmările Prigoanei din 1933)

Pentru a schiţa un cadru evenimentelor politice, la care se referă corespondenţa publicată în acest volum, redăm cuvântul comemorative (1) cu ocazia împlinirii a două decenii de la prima mare prigoană, în care şi-a găsit moartea, alături de atâţia alţi camarazi, şi Sterie Ciumetti, tovarăşul de suferinţă de la Jilava al lui Moţa şi Marin.

Dragi Camarazi,

S'au împlinit zilele acestea două decenii dela prima mare prigoană deslănţuită împotriva Mişcării Legionare, care a avut ca desnodământ fatal şi moartea lui I.G.Duca. Anul 1933 -cum scrie Căpitanul- "a fost cel mai greu an pe care poate de sute de ani l-a întâlnit tineretul românesc. Bilanţul : 18.000 de arestări, cu 18.000 de case călcate de barbari şi umplute de sânge nevinovat: 300 de bolnavi în închisori, 16 morţi şi 3 înmormântaţi de vii în pământ" (Circulări, p.29).

Pentru ce toată această cumplită prigoană? împotriva tineretului român? Ce justificări politice şi sociale ar putea să aibă ea? Care a fost geneza tragediei dela Sinaia? Ar fi greu ca în timpul limitat al acestei şedinţe comemorative, să se analizeze amănunţit toate acele cauze care au contribuit la sângeroasa prigoană de acum două decenii şi la corolarul ei, aşa zisul "caz Duca", pe care adversarii Mişcării Legionare nu scapă nicio ocazie de a-l prezenta în mod tendenţios. Vom încerca totuşi să desprindem pe cele mai principale, suficiente spre a schiţa un cadru istoric real, care să evidenţieze cât de mare este reaua credinţă a adversarilor noştri.

Mai întâiu: cine a fost I.G.Duca şi de unde provenea el? Ce impulsuri interioare şi exterioare l-au împins să pornească o prigoană atât de sălbatică împotriva tineretului român? Nu intenţionăm să facem o biografie a asasinatorului nostru. Vom aminti doar unele lucruri care ar putea caracteriza atât mobilurile sale sufleteşti, cât şi traectoria sa politică, spre a putea astfel explica şi faptele sale care ne interesează. De la o vrâstă destul de tânără, I.G.Duca devenise o persoană de vază în Partidul Liberal. Inteligenţa lui sprintenă (deşi superficială), studiile lui strălucite în străinătate, manierile sale elegante îl puneau în contrast cu cadrele partidului liberal formate în general de burgheji greoi şi îmbuibaţi, absorbiţi doar de afaceri sau ahtiaţi după lovituri. O specifică îndemânare de insinuare i-a permis să se vâre sub pielea lui Ionel Brătianu, devenind astfel un răsfăţat şi un element al partidului. Se ataşase de stâlpul central al partidului liberal, care era Ionel Brătianu, aşa cum iedera vâscoasă şi mlădioasă se caţără de viguroşul stejar. Cât timp a trăit Ionel Brătianu, Duca era la postul său. Tragedia lui a început după moartea acestuia. Iedera a rămas la pământ. Setea însă de mărire, pe care a gustat-o pe când era căţărat pe umerii gigantului, i-a rămas arzătoare. Dar cum el nu a fost dotat şi cu o puternică coloană vertebrală, care caracterizează adevărata personalitate, a căutat alt reazem şi l-a găsit în afara partidului său (care avea cultul brătienist), adică tocmai la adversarii declaraţi ai partidului liberal (brătienist): la finanţa evreească.

(1) A apărut, sub formă de articol, în No.36 din Decembrie 1953 al revistei "VATRA" dela ROMA.

Se cunoaşte tenacea rezistenţă depusă de marele Român, care a fost Vintilă Brătianu,de a împiedica acapararea de către străinii de neam a solului şi subsolului românesc. Această rezistenţă trebuia acum, anihilată printr'un atac dat din interiorul partidului. Este clasica tactică, preferită de această forţă, care în Mişcarea Legionară s'a încercat prin Stelescu. Pare că I. G.Duca să fi acceptat această dezonorantă misiune. In acest sens a fost cultivat atât el cât şi acoliţii săi, pleiada aceea de tineri arivişti în frunte cu Victor Iamandi, strânşi în aşa zisul Grup H.; aceştia, sub pretextul că luptă pentru scoaterea partidului din anchilozare, tindeau în realitate să-i anuleze poate unicul merit de după primul războı mondial al acestui partid istoric încărcat de atâtea abuzuri şi păcate. Aşa de altfel se explică de ce o anumită presă din Ţară şi străinătate, care-şi făcuse o specialitate din a prezenta în cele mai urîte culori pe "cei trei şobolani Brătieni",nu scăpa niciun prilej să lanseze pe Duca şi acoliţii săi, aproape mai toţi de aceeaşi origine dubioasă ca şi el.

După moartea lui Vintilă Brătianu, dimensiunea fanariotă a partidului liberal a căpătat un rol preponderent. Aşa că în preajma evenimentelor ce ne interesează -cu excepţia unor sectoare economice- "istoricul" partid liberal era de drept şi de fapt în mâna trinomului fanariot: Ducas-Iamandis-Mavrodi.

Acum misiunea acestor intruşi era dublă: pe de o parte să anihileze spiritul lui "prin noi înşine", care anima rezistenţa românească a partidului brătienist pe plan economic, iar de altă parte să înăbuşe cu orice preţ rezistenţa morală ce se potenţia tot mai mult prin desvoltarea Mişcării Legionare.

Dacă pentru prima misiune de subminare Duca se simţea în largul său,dat fiind că era vorba de a administra lovituri piezişe, spre care avea predilecţie,- în cea de a doua în schimb, unde se cerea un atac frontal, el era stingherit. I.G.Duca nu avea structura şi temperamentul aşa zisului "om tare". El era conştient de acest lucru şi suferea ori de câte ori se făcea vreo aluzie. Dar în loc ca să renunţe, din cauza setei de parvenire şi poate a instigaţiilor suferite el a perseverat pe un drum nepotrivit cu firea lui,căpătând periculosul complex de inferioritate al omului slab care vrea să arate că este tare. Chinuit de acest complex, el a pierdut simţul măsurii şi a alunecat pe panta exceselor, care vor duce la tragedia de la Sinaia.

În călătoria făcută la Paris, în vara anului 1933, Duca va supralicita ca altă dată veniturile fanariote la Înalta Poartă,înlăturarea guvernului Vaida,invocând carenţa acestuia faţă de Mişcarea Legionară. În acelaş timp îşi va lua angajamentul că el se face forte să o extirpeze.Acest angajament l-a relevat un cunoscut publicist francez în "Revue de deux Mondes".Prin venirea la guvern, Duca spera să handicapeze şi fracţiunea liberală a lui Gheorghe Brătianu, faţă de care el avea un alt complex de inferioritate, dat fiind că, sub impulsul dârzului Vintilă Brătianu, nu acceptase dintr'un început restauraţia carlistă dela 8 Iunie 1930.Şi astfel, cu ajutorul lui Carol,care era susţinut de aceeaşi finanţă pentru exact aceleaşi misiuni,I.G.Duca s'a văzut adus la putere, spre surprinderea generală. Furia cu care s'a năpustit asupra Mişării Legionare trăda complexul de care am amintit. Dar mai relevă şi altceva mult mai adânc: "instinctiva ură a veveticilor împotriva a tot ce este autohton", despre care scrie Eminescu.

Pentru camuflarea tuturor acestor calcule de acaparare,și resentimente organice,se invocau rațiuni de politică externă.Se spunea că după venirea național socialiștilor în Germania trebue reprimat în România orice curent politic care ar canaliza simpatiile în această direcție. Se atribuia unui diplomat francez părerea că dacă se va lăsa să crească curentul legionar se va ajunge la o situație inversă decât aceea din prejma primului război mondial: România va avea o alianță formală cu Franța, dar sufletește va fi de partea Germaniei. Această părere era falsă și chiar tendențioasă. Căci legionarii, fii ai războiului din 1916, ca și ceilalți Români, aveau un atașament special pentru Franța și poporul francez, de unde le venise misiunea militară în zilele cele mai întunecate ale acelui război. Această simpatie nu o putea desrădăcina decât continua interferență în treburile interne românești, a unei anumite părți din oficialitatea franceză, în favoarea coruptei clase conducătoare.

Pe plan intern, se insinua că Mișcarea Legionară ar urmări să dea o lovitură de stat pentru cucerirea puterii. "Exclus -preciza Căpitanul într'o circulară- pentrucă noi nu lucrăm pe plan prezent. Lucrăm pe plan de viitor. N'am cerut și nu cerem guvernul. Mai mult: nici nu ne interesează cine vine la guvern. Ne este absolut indiferent...Acest adevăr înlătură și minciuna, ce ni se pune obișnuit în sarcină, în asemenea ocazie, că am urmări o lovitură de stat. Lovitura de stat presupune voința de-a guverna acum. De altfel, noi n'am fost împiedicați de la exercitarea vreunei încercări de violență sau de ilegalitate,ci, din contră, <u>am fost împiedecați prin violență de-a întrebuința calea legală</u>.. Încă din luna Iulie (1933,n.n.), "Garda de Fier" n'a dat loc niciunei întruniri publice, n'a făcut nicio agitație, n'a tipărit niciun manifest, n'a dat naștere niciunui conflict cu autoritatea publică.. <u>Singura activitate</u> a "Gărzii" era o operă de educație constructivă (înainte de conferința prin radio a d-lui Tătărăscu): ridicarea unui cămin la Bucureștii ... unii lucrau, iar altora le creștea inima, văzând cum în fiecare zi,din sforțarea brațelor comune, se înălța tot mai sus rodul muncii lor, sub binecuvântarea lui Dumnezeu. Operă de educație, care, pentru efectul educativ, cerea liniștea și liniștea tuturor. Nu s'au făcut vinovați cu nimic, n'au atacat pe oameni, n'au spus nici măcar unui singur om:'dă-te mai încolo'(Circ.,p.15-17).

În această situație a sosit I.G.Duca la guvern. Dar toate acestea nu contau pentru acei străini, cari vizau aservirea totală a României.Nu erau ținute în seamă nici de primul ministru arivist, turmentat de atâtea complexe. Conforma anagajamentelor luate, Garda de Fier trebuia extirpată,iar legionarii uciși. Cum scria Căpitanul: "Obiectul"vânzării" nu-l mai formează nici ... bogățiile, nici petrolul, nici pădurile, ci însuși sângele și viețile noastre ... cea mai rușinoasă capitulare cunoscută în istoria politică a României; ucide-ți copiii cu propriile tale mâini, ne trebue nimicirea viitorului tău, Românie!"-Aceasta este porunca infamă, al cărui executor s'a făcut un primministru român"(Circ.,p.14).

Și prigoana cea mare s'a pornit cu o furie sălbatică. Cum am văzut, 18 morți, și zeci de mii de oameni nevinovați arestați,umiliți și schingiuiți. În această răvășire generală, fiecare legionar trăia din propria-i substanță. Din uraganul urei pustiitoare se ridica uraganul revoltei generale.Pasiunile se învolburau.Cum era de așteptat, acțiunea lui Duca a determinat o reacțiune.

Pentru camuflarea tuturor acestor calcule de acaparare, și resentimente organice, se invocau rațiuni de politică externă. Se spunea că după venirea național socialiștilor în Germania trebue reprimat în România orice curent politic care ar canaliza simpatiile în această direcție. Se atribuia unui diplomat francez părerea că dacă se va lăsa să crească curentul legionar se va ajunge la o situație inversă decât aceea din prejma primului război mondial: România va avea o alianță formală cu Franța, dar sufletește va fi de partea Germaniei. Această părere era falsă și chiar tendențioasă. Căci legionarii, fii ai războiului din 1916, ca și ceilalți Români, aveau un atașament special pentru Franța și poporul francez, de unde le venise misiunea militară în zilele cele mai întunecate ale acelui război. Această simpatie nu o putea desrădăcina decât continua interferență în treburile interne românești, a unei anumite părți din oficialitatea franceză, în favoarea coruptei clase conducătoare.

Pe plan intern, se insinua că Mișcarea Legionară ar urmări să dea o lovitură de stat pentru cucerirea puterii. "Exclus -preciza Căpitanul într'o circulară- pentrucă noi nu lucrăm pe plan prezent. Lucrăm pe plan de viitor. N'am cerut și nu cerem guvernul. Mai mult: nici nu ne interesează cine vine la guvern. Ne este absolut indiferent...Acest adevăr înlătură și minciuna, ce ni se pune obișnuit în sarcină, în asemenea ocazie, că am urmări o lovitură de stat. Lovitura de stat presupune voința de-a guverna acum. De altfel, noi n'am fost împiedicați de la exercitarea vreunei încercări de violență sau de ilegalitate, ci, din contră, am fost împiedecați prin violență de-a întrebuința calea legală.. Încă din luna Iulie (1933, n.n.), "Garda de Fier" n'a dat loc niciunei întruniri publice, n'a făcut nicio agitație, n'a tipărit niciun manifest, n'a dat naștere niciunui conflict cu autoritatea publică.. Singura activitate a "Gărzii" era o operă de educație constructivă (înainte de conferința prin radio a d-lui Tătărăscu): ridicarea unui cămin la Bucureștii ... unii lucrau, iar altora le creștea inima, văzând cum în fiecare zi, din sforțarea brațelor comune, se înălța tot mai sus rodul muncii lor, sub binecuvântarea lui Dumnezeu. Operă de educație, care, pentru efectul educativ, cerea atenția și liniștea tuturor. Nu s'au făcut vinovați cu nimic, n'au atacat pe oameni, n'au spus nici măcar unui singur om: 'dă-te mai încolo'(Circ., p.15-17).

În această situație a sosit I.G.Duca la guvern. Dar toate acestea nu contau pentru acei străini, cari vizau aservirea totală a României. Nu erau ținute în seamă nici de primul ministru arivist, turmentat de atâtea complexe. Conforma anagajamentelor luate, Garda de Fier trebuia extirpată, iar legionarii nimiciți. Cum scria Căpitanul: "Obiectul"vânzării" nu-l mai formează nici ... ogoarele, nici petrolul, nici pădurile, ci însuși sângele și viețile noastre. ... cea mai rușinoasă capitulare cunoscută în istoria politică a României; "Ucide-ți copiii cu propriile tale mâini, ne trebue nimicirea viitorului în România!"-Aceasta este porunca infamă, al cărui executor s'a făcut un prim-ministru român"(Circ., p.14).

Și prigoana cea mare s'a pornit cu o furie sălbatică. Cum am văzut, 1... morți, și zeci de mii de oameni nevinovați arestați, umiliți și schingiuiți. În această răvășire generală, fiecare legionar trăia din propria-i substanță. ... uraganul urei pustiitoare se ridica uraganul revoltei generale. Pasiunile se învolburau. Cum era de așteptat, acțiunea lui Duca a determinat o reacțiune.

Sentimentul răzbunării pentru umilinţele şi schingiuirile îndurate mocnea în
pieptul victimelor. O simplă întâmplare a făcut să se decanşeze prin "jertfa
de ispăşire" a Nicadorilor, pe peronul gării dela Sinaia. Sângele nevinovat
vărsat a cerut sânge. Se aplica şi în acest caz versetul biblic:"cine scoate
sabia, de sabie va pieri". Se intrase într'o vrilă sângeroasă din care numai
bine pentru ţară nu putea ieşi. Dar nu din vina legionarilor. Am văzut care
au fost mobilele sufleteşti şi instigaţiile exterioare care l-au împins pe
Duca să comită atâtea fărădelegi. Să vedem acum pe scurt care au fost acelea
care au declanşat dureroasa reacţiune spontană a Nicadorilor. Se găsesc con-
densate în cântecul legionar "o ceată de ciocoi străini", pe care toţi trei
l-au făcut(versuri şi voce) din primul moment, pe când zăceau în lanţuri în
subteranele Jilavei: "Un neam întreg însângera; n'am mai putut răbda..Nu ne
înspăimântă niciun chin; putem să şi murim". <u>Exasperarea</u> este nota dominantă.
Dar această exasperare nu este individuală şi nu se mărgineşte numai în ca-
drul Mişcării. Ea îşi are rădăcinile mult mai adânc: în însuş trecutul sbu-
ciumat al obiditului nostru neam. Când Niki Constantinescu, arestat fără vi
în propaganda electorală, era schingiuit în beciul închisorii de la Făgăraş,
din ordinul lui Duca,-i-au apărut imaginile şirului de buni şi străbuni bic
iţi de aceeaşi speţă de "ciocoi pribegi aduşi de vânt", care de două veacuri
şi jumătate împilau poporul român. Şi n'a mai putut răbda. Când Iancu Cara
şi Doru Belimace au văzut că acelaş Duca care bara intrarea în Ţară a Români
lor prigoniţi în Grecia -a se vedea "Martiri legionari",p.51-,vine acum să
le distrugă şi Mişcarea în care-şi puseseră toate speranţele pentru salvare
fraţilor lor asupriţi,-şi-au adus aminte că din aceeaşi tagmă făceau parte şi
veniturile constituite în siloguri(societăţi)în Ţară,care finanţau bandele
comitagii(antarţi) greci,ce măcelăreau populaţia românească din Pind şi Mace
donia. Şi n'au mai putut răbda.

Lupta angajată depăşea deci cu mult persoanele şi conjunctura în care
se producea. Ea era o formă violentă a aceleaşi lupte angajate de poporul
român cu pătura suprapusă, care de două veacuri şi mai bine- cum scrie Emi-
nescu- a fost "purtată instinctiv,fără claritate de vederi, cu tendinţe ele-
mentare de atracţiune şi repulsiune"(vol.II,p.295). Orice răbdare are o limi-
tă. Şi poporul român n'a mai putut răbda tirania veneticilor. "Este pentru
prima dată când în ţara laşităţii -cum scrie Căpitanul-, violenţa, ilegalita
tea şi pofta de degradare a demnităţii omeneşti se găsesc în faţa unui obsta-
col de mândrie şi îndărătnicie, care a mişcat orice conştiinţă"(Circ.,p.27).
Numai în cadrul lor adevărat.

Acest lucru l-au intuit contimporanii. Desbaterile dela procesul "Gărzii
de Fier", la consiliul de război, în primăvara anului 1934, sunt o mărturie.
Tot ce era inimă şi conştiinţă românească în viaţa noastră publică, peste
orice diferenţă de partid (Averescu, Maniu, Vaida, Goga, Iunian, Gh.Brătianu,
Nae Ionescu,etc.,etc.),au mărturisit pentru cauza dreaptă a elementului autoh
ton,prigonit în propria lui ţară.Chiar şi în rândurile partidului liberal,nu
meroşi au fost aceia cari n'au aprobat procedeele defunctului lor şef.

Au trecut 20 de ani dela prima mare prigoană şi 15 dela cea de a doua,
<u>şi</u> mai sângeroasă, pregătită de aceleaşi forţe duşmane, prin acelaş scelerat
rege Carol al 2-lea. Şi poporul român a fost aruncat în ghiarele morţii.
Dar nici această tragedie nu împiedică anumite cârdăşii levantino-politicia
niste să adulmece noi prigoane împotriva tineretului român,după eliberare...

Aşa înţeleg aceste veniluri eliberarea şi semnul noilor timpuri. Poporul român însă, cu adevărat stăpân în ţara lui, după atâtea prigoane şi strâmbătăţi, călit în suferinţă, va şti să oprească fărădelegile, şi o epocă de adevărată libertate şi omenie se va deschide pentru toţi. A lupta pentru aceste noi timpuri, este datoria ceasului de faţă.

Constantin Papanace.

------...------

CUPRINSUL

------...------

AU APARUT IN COLECTIA "BIBLIOTECA VERDE„

Nr. 1	*VERIANUS*	CONCEPTIA DE VIATA SI STILUL DE LUPTA LEGIONAR
Nr. 2	*CONSTANTIN PAPANAGE*	PRO BALCANIA Considération sur l'union balcanique et la solution des problémes litigieux de ce secteur éuropéen.
Nr. 3	,, ,,	LA PERSECUTION DES MINORITES Aromounes (Valeques) dans les Pays Balcaniques. Le Problème Macédonien
Nr. 4	,, ,,	MIHAI EMINESCU un mare precursor al Legionarismului românesc.
Nr. 5	,, ,,	DESTINUL UNEI GENERATII
Nr. 6	,, ,,	ORIENTARI PENTRU LEGIONARI
Nr. 7	,, ,,	JUSTICE POUR LES AROMOUNES (Valaques)
Nr. 8	,, ,,	MARTIRI LEGIONARI
Nr. 9	,, ,,	ORIENTARI POLITICE IN PRIMUL EXIL (1939 - 1940)
Nr. 10	*ION I. MOTA*	CORESPONDENTA CU SERVICIUL MONDIAL (1934 - 1936)